

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ
ВАДИМА ГЕТЬМАНА

Факультет міжнародної економіки і менеджменту

Кафедра міжнародного менеджменту

ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНА ПРОГРАМА **«Міжнародні економічні**
відносини»

ГАЛУЗЬ ЗНАНЬ **29 «Міжнародні відносини»**

СПЕЦІАЛЬНІСТЬ **292 «Міжнародні економічні**
відносини»

Форма навчання: денна

КВАЛІФІКАЦІЙНА БАКАЛАВРСЬКА РОБОТА

на тему «Зовнішньоекономічна діяльність між Україною та Республікою Корея»

здобувача: Козаренко Поліни Євгеніївна

Науковий керівник: к.е.н., доцент Аністратенко Н.В.

(підпис)

Робота допущена до захисту перед екзаменаційною комісією з атестації
здобувачів вищої освіти (ЕК)

Завідувач кафедри: к.е.н., доцент Бурмака М.О.

(підпис)

Київ 2024

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАДИМА ГЕТЬМАНА

Факультет міжнародної економіки і менеджменту

Кафедра міжнародного менеджменту

ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНА ПРОГРАМА

Міжнародні економічні відносини

ГАЛУЗЬ ЗНАНЬ

29 «Міжнародні відносини»

СПЕЦІАЛЬНІСТЬ

292 «Міжнародні економічні відносини»

ПОГОДЖЕНО

Керівник проектної групи (гарант)
освітньо-професійної програми

С.І. Ткаленко

(підпис)

(ініціали, прізвище)

20__р.

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри

М.О.Бурмака

(підпис)

(ініціали, прізвище)

20__р.

ІНДИВІДУАЛЬНЕ ЗАВДАННЯ

здобувачу вищої освіти Козаренко Поліни Євгеніївна

(прізвище, ім'я, по батькові)

форми навчання

очної (денної), заочної, дистанційної

на підготовку кваліфікаційної бакалаврської роботи

на тему «Зовнішньоекономічна діяльність між Україною та Республікою Корея»

Тему затверджено наказом ректора Університету від "_____" 20__р .№ _____

Кваліфікаційна бакалаврська робота виконується на матеріалах

План кваліфікаційної бакалаврської роботи

Розділ 1

ДІЯЛЬНОСТІ

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ

(назва розділу)

Розділ 2

КОРЕЯ

ОЦІНКА ДОВГОСТРОКОВОГО СПІВРОБІТНИЦТВА УКРАЇНИ ТА РЕСПУБЛІКИ

(назва розділу)

Розділ 3

ВІДНОСИН УКРАЇНИ ТА РЕСПУБЛІКИ КОРЕЯ

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ТОРГОВЕЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ

(назва розділу)

Об'єкт дослідження:	процес розвитку зовнішньоекономічних відносин між Україною та Республікою Корея
Предмет дослідження:	умови, чинники та механізми розвитку зовнішньоекономічної діяльності України у співробітництві з Республікою Корея
Мета кваліфікаційної бакалаврської роботи:	вивчення особливостей та перспектив зовнішньоекономічної діяльності України у співробітництві з Республікою Корея

Конкретні завдання, які здобувач повинен виконати для досягнення поставленої мети:

У розділі 1	
Визначити методологічні засади дослідження зовнішньоекономічної діяльності (ЗЕД) України та Республіки Корея (РК), включаючи теоретичні підходи, методи та інструменти аналізу.	
У розділі 2	
Провести аналіз динаміки розвитку торговельно-економічних відносин між Україною та РК, включаючи обсяги товарообігу, структуру експорту та імпорту, а також конкурентноспроможність товарів на ринках обох країн.	
У розділі 3	
Визначити основні проблеми, які стримують розвиток торговельно-економічних відносин між Україною та РК, такі як бар'єри на шляху доступу до ринків, тарифні та нетарифні обмеження, інституційні бар'єри тощо.	

**Завдання підготував
науковий керівник**

_____ – _____
(підпис) (ініціали, прізвище)
« _____ » _____ 20 ____ р.

**Завдання одержав
здобувач**

_____ _____
(підпис) (ініціали, прізвище)
« _____ » _____ 20 ____ р.

РЕФЕРАТ

Кваліфікаційна робота бакалавра на тему «Зовнішньоекономічна діяльність України у довгостроковому співробітництві з Республікою Корея» містить 65 сторінок, 3 розділи, 1 таблицю, 3 рисунки та список використаних джерел із 63 найменувань.

Зовнішньоекономічна діяльність між Україною та Республікою Корея

Об'єктом дослідження є процес розвитку зовнішньоекономічних відносин між Україною та Республікою Корея.

Предметом дослідження умови, чинники та механізми розвитку зовнішньоекономічної діяльності України у співробітництві з Республікою Корея.

Мета кваліфікаційної бакалаврської роботи: вивчення особливостей та перспектив зовнішньоекономічної діяльності України у співробітництві з Республікою Корея.

Відповідно до поставленої мети були визначені такі *завдання*:

1. Дослідити теоретичні засади зовнішньоекономічної діяльності;
2. Проаналізувати сучасний стан торговельно-економічного співробітництва між Україною та Республікою Корея;
3. Проаналізувати вплив транспортної індустрії на економічне співробітництво;
4. Проаналізувати вплив військового конфлікту між Україною та Республікою Корея;
5. Виявити проблеми та перешкоди у розвитку зовнішньоекономічних зв'язків між країнами;
6. Окреслити перспективні напрями торговельно-економічного співробітництва.

Практичне значення отриманих результатів. Значущість виконаної роботи полягає в тому, що вона відображає сучасний стан економічних та політичних відносин між Україною та Республікою Корея, враховуючи їхній потенціал для подальшого розвитку та співпраці.

Рік виконання кваліфікаційної бакалаврської роботи: 2024р.

Рік захисту роботи: 2024р.

Ключові слова: міжнародні відносини, компанія, зовнішньоекономічні зв'язки

В і д г у к
про кваліфікаційну бакалаврську роботу здобувача факультету міжнародної економіки і
менеджменту
освітньо-професійної програми «Міжнародні економічні відносини»

Козаренко Поліни Євгеніївна
(прізвище, ініціали здобувача вищої освіти)
на тему Зовнішньоекономічна діяльність між Україною та Республікою Корея
(назва теми)

1. Одним із пріоритетних напрямків зовнішньо-економічної політики України є побудова зв'язків з Азійсько-Тихоокеанським регіоном (АТР), на який припадає близько половини світового промислового виробництва та світової торгівлі. Відносини між Україною та Республікою Корея, яка є одним із найбільших торговельних партнерів з АТР, визначаються тривалістю та стабільністю зв'язків, що актуалізує тему дослідження. Побудова роботи є логічною, взаємоузгоджене формулювання об'єкта, предмета, мети, завдань, висновків; актуальність обґрунтована та пов'язана з об'єктом дослідження; використано достатня кількість зарубіжних та вітчизняних бібліографічних джерел (0-10 балів): 10 балів

2. В роботі визначені основні поняття: сутність і зміст зовнішньо-економічної діяльності; види, форми та принципи зовнішньоекономічного співробітництва. Наявні критичні зіставлення та узагальнені різні погляди на дану тематику (0-10 балів): 10 балів

3. Автор роботи проаналізував сучасний стан торговельно-економічних відносин України та Південної Кореї; розглянуто економічне співробітництво України та Республіки Корея в транспортній індустрії. Проведений аналіз відповідає в цілому вирішенню поставлених завдань, обґрунтовано обрано методи дослідження та надані коментарі щодо результатів (0-15 балів): 15 балів

4. В роботі розглянуто проблеми та перспективи розвитку торговельно-економічних відносин України та Республіки Корея. Автор зазначила, що потенціал для плідної співпраці між країнами величезний. Завдяки спільним зусиллям ці дві нації можуть досягти значних успіхів у економічному зростанні (0-15 балів): 15 балів

5. Висновки чіткі, обґрунтовані, мають практичне значення та можуть бути реалізовані (0-10 бал.): 10 балів

6. Тексти оформлено із дотриманням вимог; дотримано графік виконання роботи; ураховано зауваження наукового керівника. (0-10 балів): 10 балів

7. Позитивні сторони дипломної роботи:

В роботі проаналізовано стан зовнішньоекономічних відносин України та Республіки

Корея; оцінено місце досліджуваних країн у світовій економіці. Проведено аналіз товарної структури зовнішньої торгівлі та охарактеризовано основні індикатори інвестиційної діяльності України та Республіки Корея. Визначено перспективні напрями співпраці між країнами.

8. Недоліки роботи:

Є окремі недоліки в опрацюванні отриманих результатів

Загальна оцінка кваліфікаційної бакалаврської роботи (0-70 балів): 70 балів

Допущення КБР до захисту перед ЕК вважаю, що за своїми характеристиками бакалаврська дипломна робота відповідає необхідним вимогам і може бути допущена до захисту перед ЕК

Науковий керівник _____

(посада, учене звання, науковий ступінь)

“___” _____ 20__р. (підпис)

_____ (прізвище, ініціали)

ЗМІСТ

ВСТУП	2
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	5
1.1. Сутність і зміст зовнішньоекономічної діяльності	5
1.2. Види, форми та принципи зовнішньоекономічної діяльності.....	13
1.3. Основи зовнішньоекономічного співробітництва.....	24
РОЗДІЛ 2. ОЦІНКА ДОВГОСТРОКОВОГО СПІВРОБІТНИЦТВА УКРАЇНИ ТА РЕСПУБЛІКИ КОРЕЯ.....	31
2.1. Сучасний стан торговельно-економічних відносин України та Південної Кореї.....	31
2.2. Економічне співробітництво України та Республіки Корея в транспортній індустрії ...	42
РОЗДІЛ 3. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ТОРГОВЕЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН УКРАЇНИ ТА РЕСПУБЛІКИ КОРЕЯ.....	53
3.2. Платформа розвитку «розумного міста»: напрям довгострокового співробітництва після війни	58
3.3. Інноваційні можливості та перспективи у співробітництві між Україною та Республікою Корея	58
ВИСНОВКИ.....	65
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	67
ДОДАТОК А.....	76
ДОДАТОК Б.....	80

ВСТУП

На сучасному етапі розвитку міжнародних економічних відносин, Україна визнає важливість розширення торговельно-економічного співробітництва з країнами Азійсько-Тихоокеанського регіону, зокрема з Республікою Корея.

Встановлення зовнішньоторговельних зв'язків із цією державою породжує новий і дивовижний ринок для української економіки, який у зростанні обсягів торгівлі та інвестиційного процесу також стосується технологічного обміну та концепцій лідерства. Науково-технічне співробітництво, інвестиційні ініціативи, торгівля товарами та послугами є основними напрямками співпраці України з Кореєю, окрім можливого обміну ноу-хау між ІТ-індустрією, медициною чи сферою сонячної енергетики, а потім сільським господарством, транспортом.

Можна без сумніву стверджувати, що торговельні зв'язки між Україною та Південною Кореєю останнім часом постійно змінюються та вдосконалюються. Більшість українського експорту до Південної Кореї становлять зерно, металургійна продукція, машини, обладнання, хімікати тощо. Імпорт з країни включає автомобілі, електроніку, текстиль та інші товари. Можливості більш інтенсивної співпраці все ще відкриті для дослідження.

Україна може скористатися корейським досвідом у різних сферах, таких як інновації, екологічно чисті технології, електромобілі, штучний інтелект та інформаційні технології, щоб розвивати власну економіку та підвищувати глобальну конкурентоспроможність країни. Таким чином, дослідження особливостей і закономірностей зовнішньоекономічної діяльності України в умовах тривалої взаємодії з Кореєю є дуже важливим для розвитку української економіки та зміцнення позицій країни на світовому ринку.

Питаннями планування розширення зовнішньоекономічної діяльності займалися такі українські та закордонні вчені, як О. Пшик-Ковальська, О. Саміла, Л.Кривко, О. Джусов, Т. Рибаківа тощо.

Мета дослідження: вивчення особливостей та перспектив зовнішньоекономічної діяльності України у співробітництві з Республікою Корея.

Для досягнення мети визначено такі завдання:

1. Дослідити теоретичні засади зовнішньоекономічної діяльності;
2. Проаналізувати сучасний стан торговельно-економічного співробітництва між Україною та Республікою Корея;
3. Проаналізувати вплив транспортної індустрії на економічне співробітництво;
4. Проаналізувати вплив військового конфлікту між Україною та Республікою Корея;
5. Виявити проблеми та перешкоди у розвитку зовнішньоекономічних зв'язків між країнами;
6. Окреслити перспективні напрями торговельно-економічного співробітництва.

Об'єкт дослідження: процес розвитку зовнішньоекономічних відносин між Україною та Республікою Корея.

Предмет дослідження: умови, чинники та механізми розвитку зовнішньоекономічної діяльності України у співробітництві з Республікою Корея.

Методи дослідження: аналіз, синтез, порівняння, статистика, економіко-математичне моделювання.

Інформаційною базою дослідження є законодавчі акти України, офіційні статистичні дані, наукові публікації вітчизняних та закордонних вчених.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в комплексному дослідженні теоретичних і практичних аспектів зовнішньоекономічної діяльності України у співробітництві з Республікою Корея. Вперше проаналізовано сучасний стан, проблеми та перспективи торговельно-економічних відносин між країнами. Запропоновано напрями активізації зовнішньоекономічної діяльності України з Республікою Корея.

Висновки та рекомендації, отримані в результаті цього дослідження, можуть бути використані державними органами для розробки стратегій зовнішньоекономічної діяльності України, зокрема визначення пріоритетних сфер співпраці з Південною Кореєю, розробки дієвих механізмів підтримки українських

експортерів на корейському ринку, створення сприятливих умов для Корейські інвестиції в Україну серед інших.

Крім того, ці результати можуть слугувати орієнтирами для налагодження торговельних відносин між Україною та Республікою Корея, таких як обґрунтування угод про вільну торгівлю чи прийняття рішень щодо захисних заходів на внутрішньому ринку чи навіть покращення участі України в міжнародних економічних організаціях.

Однією з важливих сфер застосування результатів дослідження для національного бізнесу може стати вихід на корейський ринок і посилення конкурентоспроможності шляхом аналізу ситуації на цьому ринку, розробки маркетингових стратегій, встановлення ділових контактів з корейськими партнерами та просування позитивного іміджу компанії. Українські компанії в Кореї.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

1.1. Сутність і зміст зовнішньоекономічної діяльності

За поглядами авторів є різні визначення зовнішньоекономічної діяльності розглянемо кілька з них:

1. ЗЕД за визначенням Маршалла: "Зовнішньоекономічна діяльність — це сукупність економічних відносин, які виникають між країнами в процесі обміну товарами та послугами."

2. ЗЕД за визначенням Інституту світової економіки та міжнародних відносин: "Зовнішньоекономічна діяльність — це система економічних відносин, що виникають між країнами та національними суб'єктами у зв'язку зі здійсненням міжнародних обмінів товарами, послугами, капіталом та іншими ресурсами [17].

3. ЗЕД за визначенням Полані: "Зовнішньоекономічна діяльність — це система економічних зв'язків, які виникають між національними економіками у процесі обміну товарами, послугами, капіталом та іншими ресурсами, і є регульованою сукупністю політичних, економічних та соціокультурних чинників."

Зовнішньоекономічна діяльність — це економічні відносини у сфері міжнародного економічного співробітництва, пов'язані з виходом суб'єктів господарювання на зовнішній ринок, а також з міжнародним виробництвом і науково-технологічною співпрацею [1, с. 45].

В економічній теорії ЗЕД розглядається як різновид економічної кооперації, а також як потужний стимул розвитку внутрішнього виробництва. ЗЕД сприяє розвитку внутрішнього виробництва шляхом забезпечення доступу до сировини, матеріалів, технологій та ринків збуту [2].

Мета ЗЕД полягає в тому, щоб забезпечити ефективне використання національних ресурсів, підвищити конкурентоспроможність національної економіки та забезпечити її розвиток.

Розрізняють два рівні, на яких здійснюється зовнішньоекономічна діяльність: державний, який передбачає налагодження економічних зв'язків між країнами та створення правових і торговельно-політичних механізмів активізації та оптимізації зовнішньої торгівлі [3].

Підвищення економіки – через доопрацювання та виконання міжнародних економічних угод. Ці договори регулюють взаємодію суб'єктів господарювання щодо здійснення зовнішньоекономічних операцій.

Основні обов'язки ЗЕД включають гарантування виконання потреб країни в матеріальних ресурсах, товарах і послугах, а також сприяння збільшенню експорту вітчизняної продукції на міжнародні ринки [8].

- Сприяння притоку міжнародних інвестицій для стимулювання економічного зростання всередині країни.
- Демонстрація та маркетинг товарів і послуг вітчизняного виробництва на світових ринках.
- Основні умови ЗЕД визначаються національним законодавством країн, що беруть участь у міжнародній економічній діяльності, з метою забезпечення їх національних інтересів [7].
- Валютне регулювання передбачає впровадження вказівок та обмежень щодо переміщення валютних цінностей між кордонами.
- Митне регулювання охоплює встановлення правил і обмежень, що стосуються переміщення товарів через кордон.
- Встановлення керівних принципів та обмежень щодо обміну товарами та послугами між державами, відомих як торгово-економічні відносини.
- Правила реалізації та обмеження інвестиційної діяльності в іноземних країнах, відомі як інвестиційні відносини [11].

Розвиток національної економіки значною мірою залежить від зовнішньоекономічної діяльності, яка передбачає встановлення норм та обмежень на фінансово-кредитні операції в інших країнах. Ця діяльність дозволяє країнам отримати доступ до ресурсів, які можуть бути дефіцитними або недоступними в їх

власних економіках, а також досліджувати нові ринки та технології. ЗЕД відіграє вирішальну роль у підвищенні конкурентоспроможності національної економіки та сприянні її зростанню [12].

Коли компанія вирішує вийти на зовнішній ринок, вона керується кількома мотивами. Перший мотив полягає в тому, щоб збільшити дохід за рахунок економії на масштабах. Це дозволяє компанії збільшити обсяги виробництва та продажів, оптимізувати витрати та диверсифікувати джерела доходу.

Другий мотив полягає в посиленні економічної автономії, яка надає компанії свободу розподіляти ресурси, вибирати найкращі ринки для збуту продукції, досліджувати нові можливості продажу, впроваджувати нові технології та отримувати цінний досвід [13]. Нарешті, вихід на нові ринки та розширення клієнтської бази, підвищення впізнаваності бренду, проведення досліджень та інновацій, а також отримання конкурентної переваги – все це фактори, які сприяють досягненню мети компанії щодо підвищення конкурентоспроможності.

На вибір способу виходу на зовнішній ринок впливають різні фактори.

Успішне розширення бізнесу на міжнародні ринки залежить від кількох факторів:

1. Підприємство повинно володіти необхідними ресурсами, такими як фінансові можливості, виробничі потужності, чітко визначена маркетингова стратегія та кваліфікований персонал.
2. Надзвичайно важливо враховувати характеристики цільового ринку, включаючи рівень конкуренції, економічні умови, торговельні бар'єри та культурні нюанси.
3. Необхідно враховувати характер самого продукту, включаючи його технічну складність, транспортабельність і конкурентоспроможність [24].

Зовнішньоекономічна діяльність не тільки сприяє інтеграції країни у світове співтовариство, але й сприяє зміцненню її міжнародних відносин і політичного впливу в глобальному масштабі.

Мета полягає в тому, щоб встановити справедливі та взаємовигідні зв'язки з іноземними державами. Ця мета охоплює захист прав та інтересів національних суб'єктів господарювання, які беруть участь в економічній діяльності за кордоном.

Сприяння підвищенню якості життя та добробуту населення. Залучення до міжнародних економічних зусиль має потенціал для підвищення рівня життя жителів нації, задовольняючи їхні потреби в продуктах і послугах [32].

Національні інтереси, економічні, політичні та соціальні умови країни визначають цілі її зовнішньоекономічної діяльності. Підприємства зазнають впливу глобалізації, оскільки вона призводить до інтеграції та консолідації економічних операцій, що призводить до формування єдиної економічної сфери, зменшення торговельних перешкод, зростання конкуренції та стандартизації норм. Крім того, політичні зміни та інтеграція відбуваються внаслідок створення міжнародних організацій, підписання торговельних пактів і досягнення політичної стабільності.

Наявність інформаційних технологій має значний вплив на різні аспекти, в тому числі на доступність інформації, зростання електронної комерції та зменшення трансакційних витрат [8]. Цей технологічний прогрес також призводить до поділу праці, дозволяючи спеціалізуватись на конкретних видах діяльності, оптимізувати виробничі процеси та, зрештою, зменшити витрати.

Крім того, глобалізація тягне за собою рух ресурсів через інвестиції, трудову міграцію та передачу технологій. Однак важливо зазначити, що глобальний ринок не є однорідним, а досить різноманітним, що змушує підприємства адаптуватися до місцевих умов, розуміти культурні нюанси та враховувати різні рівні конкуренції, місткість ринку та попит на продукцію.

Щоб забезпечити успішний вихід на світовий ринок, підприємства повинні почати з проведення ретельного дослідження ринку. Це передбачає аналіз конкурентного середовища, розуміння потреб споживачів та оцінку потенційних ризиків [17]. Після завершення цієї основи наступним кроком є визначення найбільш прийняттого методу виходу на ринок, будь то експорт, імпорт,

ліцензування, франчайзинг або створення спільного підприємства. Не менш важливою є розробка надійної стратегії, яка охоплює маркетинг, продажі, ціноутворення та фінанси. Застосовуючи комплексний підхід, який враховує всі ці фактори, підприємства можуть ефективно виходити на нові зовнішні ринки.

Зміст зовнішньоекономічної діяльності формується постійними коливаннями та пристосуванням до змін економічних, політичних і технологічних обставин. Ці фактори мають значний вплив на зростання та прогрес націй і компаній на глобальній арені [12].

Міжнародна торгівля охоплює передачу товарів і послуг через кордони, охоплюючи як експорт (надсилання товарів і послуг за межі країни), так і імпорт (привезення товарів і послуг у країну).

Суб'єкти зовнішньоекономічної діяльності здійснюють капіталовкладення за межами власних кордонів. Ці інвестиції можуть приймати форму прямих інвестицій, що включають створення нових підприємств або залучення до існуючих, а також портфельні інвестиції, які спричиняють придбання фінансових інструментів, таких як акції та облігації [21].

Іноземні цінні папери можуть випускатися та обертатися, до цієї категорії також відносяться валютно-обмінні операції та кредитування.

Перевезення товарів і послуг через міжнародні кордони полегшується різними способами, такими як морський, повітряний, залізничний і автомобільний.

Включайте туризм, консалтингові послуги, освітні програми, культурне занурення та наукову співпрацю.

Встановлення правил і умов для участі в міжнародній торгівлі, таких як тарифи, мита та різні обмеження [22].

Розвиток націй значною мірою залежить від зовнішньоекономічної діяльності, яка сприяє обміну ресурсами, технологіями та ідеями, а також відкриває нові можливості для бізнесу та покращує якість життя людей. Сучасна система ЗЕД має такі характеристики:

Взаємозалежність світової та внутрішньої економік стає все більш очевидною. Це очевидно в тому, як глобальні ринки товарів, послуг, капіталу та робочої сили мають зростаючий вплив на зростання національних економік. Яскравою ілюстрацією цього є те, як ескалація цін на товари вплинула на темпи інфляції в багатьох країнах [13].

Ландшафт міжнародної торгівлі зазнає трансформації. Зростає частка наукомістких товарів і послуг, а також продукції транснаціональних корпорацій (ТНК). У результаті у 2023 році наукомістка продукція становила 35% світового експорту.

Процес інтеграційного розвитку передбачає участь країн у регіональних економічних союзах, що сприяє лібералізації торгівлі та інвестицій. Ілюстрацією цього є заснування Європейського Союзу, що призвело до сплеску торгівлі між його країнами-членами [25].

Однією з помітних тенденцій є збільшення участі уряду в нагляді за валютними операціями. Уряд відіграє вирішальну роль у створенні необхідних правових та економічних рамок для сприяння міжнародній торгівлі. Показовим прикладом цього є те, що уряд пропонує фінансову підтримку підприємствам, які займаються експортом своїх товарів, у формі субсидій.

Регулювання іноземної валюти в глобальному масштабі є справою надзвичайно важливою [7]. Міжнародні організації відіграють вирішальну роль у встановленні необхідних правил і стандартів, які регулюють взаємодію між державами у сфері міжнародної торгівлі. Одна з таких організацій, Світова організація торгівлі (СОТ), відповідає за визначення керівних принципів, які регулюють обмін товарами та послугами між її країнами-членами.

На економічний розвиток країни значною мірою впливає її участь у зовнішньоекономічній діяльності [9]. Така діяльність може дати позитивні результати за різними показниками, зокрема:

Розширенню ВВП країни сприяє зростання експорту товарів і послуг.

Підвищення рівня зайнятості можна пояснити створенням нових робочих місць в результаті збільшення обсягів експорту.

Збільшення обсягів експорту безпосередньо впливає на доходи населення, що призводить до помітного підвищення рівня життя.

Конкурентоспроможність економіки нації підвищується через розвиток конкуренції, чому сприяє зовнішньоекономічна діяльність [13].

Інноваційне зростання економіки забезпечується поширенням передових технологій і знань через зовнішньоекономічну діяльність.

З іншого боку, економічному прогресу нації може перешкоджати зовнішня економічна діяльність. Наприклад, надмірна залежність від імпорту може призвести до дефіциту платіжного балансу та зниження конкурентоспроможності місцевих виробників.

Вплив зовнішньоекономічної діяльності на економічний розвиток країни залежить від різних факторів [18]. Одним із таких факторів є прийняття експортоорієнтованої стратегії, яка, як правило, має більш сприятливий вплив на економічний розвиток порівняно зі стратегією імпортозаміщення.

На економічний розвиток країни може негативно вплинути світова економічна криза, яка також може згубно вплинути на зовнішньоекономічну діяльність.

На ефективність зовнішньоекономічної діяльності можуть впливати різні фактори, зокрема стан вітчизняної економіки, ступінь розвитку інфраструктури, наявність кваліфікованих кадрів [21].

Економічне зростання країни значною мірою залежить від її зовнішньоекономічної діяльності. Розробивши та реалізувавши добре продуману стратегію розвитку зовнішньоекономічної діяльності, країна може відчувати суттєвий прогрес у своїй економіці.

Для сприяння експортно-імпортній діяльності та нагляду за зовнішніми економічними відносинами уряд відіграє вирішальну роль у регулюванні цих справ. Це досягається шляхом створення та забезпечення виконання комплексної

правової бази, а також надання підтримки суб'єктам зовнішньоекономічної діяльності та захисту їхніх інтересів. Правова база охоплює різні аспекти зовнішньоекономічної діяльності, зокрема:

Торговельні відносини країни охоплюють різні аспекти, такі як правила, що регулюють обмін товарами та послугами, умови виходу на ринок іноземних країн і торговельні угоди, які були встановлені [21].

Аспект інвестиційних відносин охоплює норми, що стосуються залучення міжнародних інвестицій, захисту прав інвесторів, систему оподаткування іноземних інвесторів.

Сфера фінансових відносин охоплює різні аспекти, такі як правила, що регулюють міжнародні розрахунки, валютний контроль і режим валютного регулювання.

Співпраця виходить за межі однієї конкретної сфери, охоплюючи різні сфери, такі як наука, освіта, культура, транспорт, туризм тощо.

Існують різні способи, якими держава може допомогти фізичним особам, які здійснюють зовнішньоекономічну діяльність. Одним із таких методів є фінансова підтримка, яка охоплює надання субсидій, дотацій, позик та пільгових митних тарифів [18].

Підтримка інфраструктури є ключовим аспектом, який охоплює створення визначених територій для експорту, поширення знань про міжнародні ринки та допомогу торговельним місіям за кордоном.

Можлива підтримка у вигляді консультаційних послуг. Це включає в себе надання рекомендацій і порад з питань, пов'язаних із зовнішньоекономічною діяльністю, а також сприяння навчанню та просуванню фахівців у цій галузі.

Одним із способів захисту інтересів учасників зовнішньоекономічної діяльності є вирішення торговельних спорів [21]. У випадках, коли між державами виникають торгові суперечки, які потенційно можуть завдати шкоди інтересам національних учасників зовнішньоекономічної діяльності, уряд має можливість втрутитися та допомогти в їх вирішенні.

Захист прав інтелектуальної власності є важливим аспектом, який уряд може розглянути, щоб забезпечити захист інтелектуальної власності вітчизняних виробників на міжнародних ринках.

Уряд має можливість впроваджувати заходи, які захищають вітчизняних виробників від несправедливої конкуренції з боку іноземних компаній.

Регулювання зовнішньоекономічних відносин і сприяння експортно-імпорتنій діяльності є найважливішими обов'язками уряду. Завдяки запровадженню надійної законодавчої бази та забезпеченню підтримки та захисту суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності уряд має можливість сприяти сприятливому середовищу для розвитку такої діяльності та підвищення конкурентоспроможності вітчизняних виробників.

1.2. Види, форми та принципи зовнішньоекономічної діяльності

Основним законодавчим актом, який закріплює правові засади здійснення зовнішньоекономічної діяльності вітчизняними суб'єктами господарювання, є Закон України від 16 квітня 1991 року "Про зовнішньоекономічну діяльність". Цей Закон визначає основні правові та організаційні засади здійснення ЗЕД в Україні і спрямований на удосконалення правового регулювання усіх видів ЗЕД, включаючи зовнішню торгівлю, економічне, науково-технічне співробітництво, надання послуг відповідно до загальновизнаних засад, принципів, норм і правил міжнародної торгівлі та зобов'язань, взятих Україною в рамках міжнародних угод. У Господарському кодексі України від 16 січня 2003 року загальним положенням про зовнішньоекономічну діяльність присвячена Глава 37 [17].

Зовнішньоекономічна діяльність - це діяльність суб'єктів господарської діяльності України та іноземних суб'єктів господарської діяльності, побудована на відносинах між ними, що має місце як на території України, так і за її межами.

Ознаки ЗЕД:

- а) за своєю сутністю вона є господарською діяльністю, тобто "діяльністю суб'єктів господарювання у сфері суспільного виробництва, спрямованою на

виготовлення та реалізацію продукції, виконання робіт чи надання послуг вартісного характеру, що мають цінову визначеність" (ч. 1 ст. 3 ГК);

- б) ця діяльність побудована на відносинах між суб'єктами господарювання, що перебувають під юрисдикцією різних держав;
- в) вона може здійснюватися як на території України, так і за її межами, як з перетином митного кордону України, так і без такого перетину [23].

Однак останньому суперечить визначення ЗЕД у ч. 1 ст. 377 ГК - "ЗЕД - господарська діяльність, що в процесі її здійснення потребує перетинання митного кордону майном та/або робочою силою. При цьому кваліфікуючою ознакою ЗЕД є перетин митного кордону.

Правовою формою реалізації ЗЕД є зовнішньоекономічний договір (контракт). У міжнародних договорах, як єдиний критерій для визначення міжнародного характеру договору використовують критерій місцезнаходження комерційних підприємств сторін на територіях різних держав. Це є доказом того, що перетин митного кордону є не обов'язковою умовою зовнішньоекономічного договору.

ЗЕД притаманні загальні ознаки господарської діяльності (виробництво продукції, виконання робіт, надання послуг; діяльність здійснюється на професійних засадах; отримання прибутку). Належність зовнішньоекономічних відносин до господарських визначає і методологію регулювання цих відносин.

Широка класифікація дає змогу ретельно оцінювати та вивчати закордонні економічні операції на основі багатьох факторів. Глобальна торгівля охоплює експорт товарів, послуг, інтелектуальної власності та робіт до зарубіжних країн, сприяючи зростанню внутрішнього виробництва, заохочуючи інновації, збільшуючи надходження в іноземній валюті та справляючи позитивний вплив на обмінний курс національної валюти.

Операція імпорту передбачає ввезення з іноземних держав товарів, послуг, робіт, об'єктів інтелектуальної власності [13]. Це забезпечує доступ до нових технологій, продуктів і послуг, які можуть бути недоступні на місцевому ринку.

Однак імпорт також може створити конкуренцію з боку міжнародних виробників, що, у свою чергу, заохочує вітчизняні компанії підвищувати свою конкурентоспроможність.

Концепція міжнародного лізингу обертається навколо тимчасової передачі прав користування майном від однієї сторони до іншої. Ця практика служить багатьом цілям, включаючи модернізацію основних засобів, економію коштів та придбання інноваційних технологій [36]. Існують різні форми лізингу, такі як фінансовий, оперативний і зворотний лізинг, кожна з яких має свої унікальні якості та особливості.

Розширення ринків збуту, зменшення ризиків і придбання нових технологій можна досягти шляхом створення спільних підприємств, у яких кошти, ресурси, технології та досвід об'єднуються від багатьох партнерів із різних країн. Крім того, придбання контрольних пакетів акцій іноземних компаній є ще одним способом використання активів з-за кордону [54].

Економічне співробітництво можна сприяти за допомогою договірних угод, які передбачають підписання угод між суб'єктами господарювання з різних країн для регулювання їх взаємодії. Ці контракти мають різні форми, кожен зі своїми унікальними особливостями та атрибутами.

Інвестування коштів в економіку іноземної держави, як через прямі, так і через портфельні інвестиції, є міжнародними інвестиціями. Хоча цей тип інвестицій має потенціал для отримання значного прибутку, він також несе в собі невід'ємні ризики [28].

Вибір економічного формату діяльності залежить від цілей компанії, наявних ресурсів і бізнес-середовища конкретної країни. Існують різні варіанти, включаючи міжнародну торгівлю, міжнародну виробничу кооперацію, міжнародні інвестиції, а також лізинг, франчайзинг і консалтинг.

Протягом усієї історії міжнародна торгівля була початковим і основним проявом зовнішньоекономічної взаємодії, охоплюючи глобальний обмін товарами

та послугами. Цей обмін має різні форми, включаючи торгівлю готовою продукцією, сировиною, комплектуючими та послугами.

Торгівля готовими товарами спеціально призначена для негайного споживання, здійснюється за світовими або договірними цінами, і може спричиняти посередників, налаштування продукту, технічне обслуговування та використання різноманітних валют для оплати [26].

До переваг міжнародної торгівлі відносяться простота і зрозумілість, а також можливість швидкого доступу до нових ринків. Однак важливо зазначити, що міжнародна торгівля має обмежений контроль над каналами збуту та залежить від ринкових умов, що може призвести до високої конкуренції.

З іншого боку, інші форми іноземної валюти пропонують більший контроль над каналами збуту, потенціал більших прибутків і диверсифікацію ризиків. Однак ці альтернативні форми більш складні та ризиковані, вимагають значних інвестицій, спеціальних знань та досвіду [32]. Тому вкрай важливо ретельно проаналізувати та спланувати, щоб вибрати оптимальну форму обміну, розробити ефективну стратегію та мінімізувати ризики.

Найбільш поширеним видом торгівлі є саме цей спосіб, який дозволяє оперативно та ефективно задовольняти запити споживачів. Воно може здійснюватися за допомогою традиційних засобів експорту та імпорту, а також за допомогою сучасних підходів до міжнародної торгівлі, включаючи експортні контракти, лізинг, франшизу тощо [5, с. 39].

Торгівля продуктами в розібраному вигляді має ряд переваг:

1. Це дозволяє знизити митні платежі за рахунок імпорту комплектуючих за нижчими ставками, що дозволяє уникнути високих мит на готову продукцію.
2. Це дозволяє заощадити витрати на виробництві за рахунок використання недорогої робочої сили та скорочення витрат на транспортування та зберігання.
3. Це оптимізує оподаткування, користуючись пільговим режимом у країні-імпортері.

4. Це мінімізує ризик пошкодження під час транспортування та дає можливість налаштувати продукти відповідно до місцевих вимог [42].

Однак у такої форми торгівлі є й недоліки.

Існує кілька факторів, які слід враховувати, коли справа доходить до складності монтажу, включаючи потребу в кваліфікованій робочій силі та можливість додаткових витрат. Крім того, залучення сторонніх компаній може призвести до зниження контролю якості. Також існує ризик пошкодження компонентів під час транспортування, що може ще більше ускладнити ситуацію.

Крім того, торгівля продуктами в розібраному вигляді вимагає ретельного економічного аналізу, який враховує митні збори, витрати на транспортування, витрати на оплату праці, а також оцінку ризиків і потенційних прибутків [35]. Важливо також враховувати можливості адаптації продукту, а також політичну та економічну ситуацію в країні імпорту та наявність кваліфікованої робочої сили. Крім того, слід розглянути можливість вивчення альтернативних форм торгівлі, таких як експорт готової продукції, отримання ліцензій на виробництво або створення спільних підприємств.

Застосовуючи цей конкретний метод торгівлі, експортери можуть ефективно ухилятися від надмірних митних тарифів і податків, обходячи будь-яке потенційне суперництво з боку вітчизняних виробників. Цей тип торгівлі в основному використовується з метою експорту технологічно просунутих товарів, які вимагають складного встановлення та калібрування [8].

Зустрічні поставки стосуються обміну товарів через імпортні та експортні операції, коли експортер зобов'язаний купити товари в імпортера, еквівалентні частковій або повній вартості експортованих товарів. До основних категорій зустрічних поставок належать бартерні операції, придбання простроченої продукції та операції з дарованою сировиною.

Негрошові обміни, відомі як бартерні операції, відбуваються, коли товари торгуються на основі їх вартості відповідно до контрактних або світових цін. Цей тип обміну зазвичай є результатом відсутності конвертованої валюти [29]. Процес

купівлі застарілих товарів передбачає експорт новіших моделей та імпорт застарілих, причому залишкова вартість останніх враховується в ціні нових товарів. Такий підхід служить стимулом для оновлення продукції.

Сировинні операції охоплюють різні процеси, включаючи експорт сировини та імпорт готової продукції, а також переробку іноземної сировини та відходів з подальшим експортом готової продукції. Ці операції вважаються необхідними, коли є значний запас сировини та бракує потужностей для її внутрішньої обробки [48].

Залучення до зустрічних поставок дає кілька переваг, таких як розширення ринків збуту, пом'якшення валютних ризиків і отримання доступу до дефіцитних товарів. Однак знайти відповідних партнерів може бути складно, існує ризик невиконання зобов'язань, а також складнощі в ціноутворенні. Тому вкрай важливим є ретельне планування, яке передбачає вибір найбільш оптимального виду постачання, встановлення чіткої договірної угоди та контроль за виконанням зобов'язань.

Різноманітні методи зустрічних поставок дозволяють експортерам та імпортерам зменшити валютні ризики та підвищити конкурентоспроможність своєї продукції. При взаємних поставках, коли товари обмінюються між країнами, необхідно провести ретельну оцінку витрат, пов'язаних з переданими продуктами [48].

Є кілька причин, чому це важливо:

1. Для полегшення митного оформлення та належного обліку товарів, які перетинають кордон, оцінка є обов'язковою. Без цієї оцінки стає неможливим точно визначити митні платежі, які необхідно сплатити.
2. Розмір страхових виплат у разі втрати або пошкодження під час транспортування визначається вартістю вантажу.
3. Застосування штрафних санкцій, як щодо зменшення, так і збільшення обсягу постачання, вимагає оцінки вартості. Так само, коли одна сторона не виконує своїх зобов'язань, оцінюється завдана шкода [52].

Обов'язкова оцінка вартості товарів під час обміну є вирішальним фактором, який гарантує точне ведення обліку, фінансовий менеджмент, страхове покриття та підзвітність усіх учасників. Постачання комплексного обладнання включає багатогранний підхід до глобальної торгівлі, охоплюючи не лише постачання обладнання, але й широкий спектр послуг.

Ці послуги включають проектування, будівництво, встановлення та адаптацію до місцевих умов, а також надання основних ресурсів та інструментів, навчання місцевого персоналу, допомогу в організації та нагляді за виробничими процесами, а також забезпечення належного функціонування обладнання протягом гарантійного періоду [18].

Як правило, поставка обладнання відбувається «під ключ» з оплатою після затвердження замовником обладнання. Ці типи контрактів дозволяють експортерам отримувати додатковий прибуток, надаючи послуги, а імпортерам виграють від отримання повністю готового виробництва в найкоротші терміни.

Ліцензійна торгівля охоплює обмін правами на використання різних форм інтелектуальної власності, включаючи винаходи, корисні моделі, промислові зразки, товарні знаки, ноу-хау, і більше. Ліцензійні угоди можна класифікувати як безпатентні або патентні [24]. Безпатентні ліцензії дозволяють передавати права на використання інтелектуальної власності, яка не має патентного захисту. З іншого боку, патентні ліцензії полегшують передачу прав на використання інтелектуальної власності, яка захищена патентом.

Існує три типи ліцензійних угод: прості, виключні та виключні. Прості ліцензії надають права використання інтелектуальної власності на певній території. Ексклюзивні ліцензії, з іншого боку, надають права використання інтелектуальної власності в межах усієї держави, де зареєстровано патент. Нарешті, ексклюзивні ліцензії надають права на використання інтелектуальної власності в усьому світі [26].

Існують різні типи платежів, які можна окреслити в ліцензійних угодах. Найбільш часто використовуваними формами платежів є роялті, які є відсотками

від вартості продукції, створеної за ліцензованою технологією, і одноразові платежі, заздалегідь визначені суми, які сплачує ліцензіар ліцензіату [5, с. 41].

Використання ліцензійних угод відіграє життєво важливу роль у розвитку міжнародного співробітництва в галузі технологій. Ці угоди пропонують експортерам можливість отримати додатковий дохід за рахунок передачі технологій, водночас надаючи імпортерам доступ до передових досягнень у відповідних галузях.

Сектори подорожей, туризму та транспорту відіграють важливу роль у сприянні міжнародній торгівлі послугами. Дохід, отриманий від цих галузей, є значним економічним ресурсом для країн, що розвиваються.

Економічна стабільність деяких країн, як-от Греції та Норвегії, значною мірою залежить від доходів, отриманих від перевезення іноземних товарів морем. І навпаки, на Багамах приплив іноземних туристів значно більше сприяє доходу країни порівняно з експортом товарів [40].

Розвиток міжнародного туризму в Україні має величезні перспективи. Україна має виняткові природні та культурні багатства, які захоплюють іноземних відвідувачів.

Зростання міжнародних подорожей і туризму продовжує робити їх одним із найактивніших аспектів зовнішньої торгівлі. З кожним роком обсяги цієї галузі розширюються, що підкреслює її значимість.

Міжнародний лізинг — це різновид економічної діяльності в глобальному масштабі, яка передбачає передачу прав на користування майном, таким як обладнання, транспортні засоби чи нерухомість, протягом визначеного терміну в обмін на заздалегідь визначену плату [48]. Цей спосіб вимагає мінімального використання особистих фінансових ресурсів. За допомогою лізингу лізингоодержувач може отримати доступ до необхідного майна без обов'язку здійснення покупки.

Прагнення до максимізації фінансових результатів має першочергове значення. Як правило, витрати, пов'язані з орендою нерухомості, нижчі порівняно з витратами, пов'язаними з її купівлею.

Мета – зменшити суму сплачених податків [21]. Як правило, лізингові платежі не включаються до складу витрат, які підлягають оподаткуванню.

У глобальному масштабі лізинг широко використовується в багатьох секторах економіки. Цей метод фінансування є особливо популярним, коли мова йде про придбання таких активів, як літаки, кораблі, будівельне обладнання, виробниче обладнання та різні інші форми власності.

Застосування міжнародного лізингу продемонстровано як успішний метод модернізації авіаційного флоту України, про що свідчать різні вітчизняні авіакомпанії. Одним із яскравих прикладів є українсько-ірландська співпраця, відома як «Міжнародні авіалінії України», яка наразі орендує три літаки Boeing і здійснює регулярні рейси до понад 20 напрямків по всьому світу [58].

Завдяки спільним зусиллям із відомою ірландською компанією «Guinness Pete Aviation», відомою своїм досвідом у сфері авіаційного лізингу, ми змогли успішно укласти дуже вигідну лізингову угоду. Їхня виняткова репутація та великий досвід у галузі зіграли ключову роль у забезпеченні сприятливих фінансових ресурсів для цього підприємства.

Випадок МАУ є яскравою ілюстрацією того, як міжнародний лізинг у поєднанні з надійним іноземним партнером може стати високоефективним засобом модернізації українських авіакомпаній [41]. Експорт та імпорт товарів, капіталу та робочої сили є основоположними аспектами зовнішньоекономічної діяльності (ЗВТ), що є невід'ємною частиною будь-якої угоди про вільну торгівлю (ЗВТ). Ця діяльність полегшує обмін продуктами праці між націями та сприяє зростанню міжнародної торгівлі, співпраці та взаємозалежності.

Зовнішньоекономічна діяльність у сфері світової торгівлі охоплює імпорт, експорт і реекспорт товарів. Під експортом розуміється дія суб'єкта

господарювання України, який продає товари іноземному контрагенту з подальшим їх експортом з України.

З іншого боку, реекспорт передбачає продаж суб'єкту зовнішньоекономічної діяльності раніше ввезених в Україну товарів, які потім вивозяться за кордон [28]. При цьому імпорт – це купівля українським суб'єктом підприємницької діяльності товарів у іноземної сторони та їх подальше ввезення в Україну.

Експорт і імпорт капіталу є різними методами обміну іноземною валютою. Експорт капіталу означає переміщення капіталу з України у формі грошей, товарів чи нематеріальних активів з метою отримання прибутку через міжнародну економічну діяльність. І навпаки, імпорт капіталу передбачає приплив іноземного капіталу в Україну з тією ж метою [22].

Під експортом робочої сили розуміється виїзд громадян України з країни для роботи в обмін на оплату. З іншого боку, імпорт робочої сили передбачає приїзд громадян з інших країн в Україну для роботи за винагороду.

Законодавець створив широкі можливості для імпортової та експортної діяльності, визнавши їх невід'ємними складовими зовнішньоекономічної діяльності. Проте з метою захисту національних інтересів введено певні обмеження.

Ці обмеження можуть накладатися на експорт та імпорт товарів за такими критеріями:

- Наявність дозволу на перевезення товарів через кордон.
- Кількість товарів, придатних для експорту чи імпорту.
- Податки на товари, що ввозяться в країну з-за кордону.
- Обмеження кількості дозволених імпортних товарів [56].

Існують конкретні критерії, за якими можна накласти обмеження на експорт та імпорт капіталу. До них відносяться валютні обмеження та спосіб інвестування.

Існують спеціальні критерії, які визначають обмеження на експорт та імпорт робочої сили, включаючи максимальну кількість працівників, яким дозволено працювати за кордоном, і тривалість їх роботи за кордоном.

Вимоги роботодавця задовольняються шляхом забезпечення відповідності кваліфікації працівників. Правове регулювання зовнішньоекономічних зв'язків ґрунтується на принципах зовнішньоекономічної діяльності, які є керівними. Ці принципи визначають загальну траєкторію розвитку польових транзисторів і призначені для сприяння його успішному виконанню.

Виділяють наступні принципи ЗЕД:

1. Здійснення зовнішньоекономічної діяльності в Україні регулюється принципом суверенітету, який надає громадянам України виключне і незалежне право здійснювати таку діяльність у межах країни. Це право реалізується через діяльність зовнішньоекономічних організацій, які дотримуються законодавства України [8].

2. Свобода здійснення зовнішньоекономічної діяльності є основоположним принципом, який надає іноземним суб'єктам господарської діяльності автономію добровільно брати участь у зовнішньоекономічних відносинах і брати участь у будь-якій формі зовнішньоекономічної діяльності, якщо це прямо не заборонено українським законодавством. Проте вкрай важливо, щоб вони дотримувалися процедур, передбачених законодавством України [14].

3. Принцип юридичної рівності та недискримінації забезпечує всім учасникам зовнішньоекономічної діяльності, незалежно від форми власності, рівні права та обов'язки згідно із законом. Отже, державі забороняється встановлювати обмеження або здійснювати дискримінаційні дії щодо суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності, а також іноземних суб'єктів господарювання за такими факторами, як структура власності, місце проживання чи за будь-якою іншою ознакою.

4. Верховенство права є основоположним принципом зовнішньоекономічної діяльності в Україні. Він гарантує, що всі аспекти цієї діяльності регулюються виключно законодавством України. Органам місцевого самоврядування забороняється видавати постанови чи розпорядчі акти, які

створюють умови для зовнішньоекономічної діяльності, менш сприятливі, ніж ті, що передбачені законодавством України.

5. Принцип захисту інтересів учасників міжнародних економічних операцій є основним принципом. Цей принцип забезпечує надання державою рівного захисту всім суб'єктам зовнішньоекономічної діяльності, у тому числі іноземні суб'єкти, які здійснюють господарську діяльність у межах його юрисдикції. Одночасно захищаються національні інтереси України як на внутрішньому, так і на міжнародному рівнях [54].

6. Принцип рівноправного обміну відіграє вирішальну роль у міжнародній торгівлі, зокрема в імпорті та експорті товарів. У ній зазначено, що всі операції з товарами, послугами, роботами та іншими предметами повинні здійснюватися на основі рівної вартості. Крім того, суворо забороняється брати участь у демпінгу, тобто навмисному зниженні цін на імпортовані товари з метою отримання конкурентної переваги.

1.3. Основи зовнішньоекономічного співробітництва

Зовнішньоекономічне співробітництво (ЗЕК) означає співпрацю між господарюючими суб'єктами різних країн з метою досягнення своїх економічних цілей. Ця співпраця, відома як WPP, може відбуватися як на міжнародному, так і на корпоративному рівні [25].

Основна мета ЗЕК — гарантувати ефективне використання внутрішніх ресурсів, підвищити конкурентоспроможність національної економіки та сприяти її зростанню. ЗЕК відіграє вирішальну роль у розвитку національної економіки, дозволяючи націям отримувати ресурси, які можуть бути дефіцитними або взагалі не існувати в їх власних економічних рамках, а також надаючи доступ до нових технологій і ринків. Підвищуючи конкурентоспроможність і сприяючи розвитку, ЗЕК робить значний внесок у загальний прогрес національної економіки [26].

До основних форм зовнішньоекономічної діяльності, які здійснюються в Україні належать: експорт та імпорт товарів, капіталів та робочої сили,

кредитування, науково-технічна-співпраця, створення спільних підприємств, реалізація проектів на компенсаційній основі, культурна співпраця, туризм тощо.

У зовнішньоекономічних зв'язках України використовується така форма економічного співробітництва, як кредити. В сучасних умовах нестабільності важливе значення для економіки країни мають іноземні інвестиції. Прямі інвестиції в Україну в 1996 р. складали 897 млн. дол., що дуже мало, зважаючи на економічний потенціал нашої країни. Найбільші капіталовкладення надійшли до внутрішньої торгівлі, харчової промисловості, машинобудування

Основні принципи ЗЕК охоплюють наступне:

- Встановлення спільного розуміння, за якого суб'єкти, залучені до ZES, можуть розуміти цілі один одного та працювати над їх досягненням.
- Переконайтеся, що WPP приносить переваги та вигоди всім учасникам процесу.
- WPP має активно сприяти прогресу та розвитку обох країн-учасниць, забезпечуючи взаємну вигоду.
- Вкрай важливо, щоб WPP було виконано з суворим дотриманням принципів і норм міжнародного права [24].

Щоб взяти участь у складному та різноманітному процесі WPP, учасники повинні володіти повним розумінням його основних принципів. Механізми, які регулюють і сприяють міжнародній економічній співпраці на урядовому рівні, можна розділити на два основні типи:

1. Правова база, що охоплює нормативно-правові акти зовнішньоекономічної діяльності, а також міжнародні договори України з іншими державами.
2. Різні економічні механізми, які охоплюють різні види державної допомоги експортерам, імпортерам та іншим суб'єктам міжнародної торгівлі [28].

Метою нормативно-правових актів, які регулюють зовнішньоекономічне співробітництво, є сприяння розвитку цього напряму шляхом створення сприятливих умов. Ці документи окреслюють керівні принципи обміну товарами, послугами, капіталом та інтелектуальною власністю, а також розглядають такі

питання, як митні правила, валютні правила та інші аспекти зовнішньоекономічної діяльності.

До основних форм зовнішньоекономічної діяльності, які здійснюють в Україні належать експорт та імпорту товарів. За даними Міністерства статистики України, експорт за останні роки постійно скорочується. Крім того, дуже неефективною є структура експорту, майже 90% його становлять сировина (переважають вироби чорної металургії, залізна руда і кокс), матеріали, товари народного споживання.

Останні роки (1995-1997) характеризуються зростанням експорту товарів і послуг більш ніж на 44% при зростанні імпорту лише на 23% й трансформування (за рахунок різкого зростання експорту послуг і налагодження їх більш-менш точного обліку) мінусового сальдо зовнішньоторгового обороту - 1,2 млрд. доларів у 1995 році на позитивне сальдо 424 млн. доларів у 1997 році.

Основними інструментами зовнішньоекономічної співпраці в Україні є державна програма підтримки експорту та програма розвитку малого та середнього підприємництва [48]. Ці програми пропонують фінансову та консультативну допомогу українським експортерам, малим і середнім підприємствам, які займаються зовнішньоекономічною діяльністю.

Різноманітні установи, які допомагають експорту, такі як Торгово-промислова палата України та Українська асоціація зовнішньої торгівлі, є частиною інфраструктури підтримки експорту.

Крім того, уряд може застосовувати політичні заходи для сприяння зовнішньоекономічній співпраці. Ці заходи охоплюють ряд інструментів, зокрема:

- Участь у дипломатичних зусиллях для сприяння та розвитку міжнародних відносин, водночас захищаючи інтереси українського бізнесу в глобальному масштабі.
- Використання інноваційних стратегій і нетрадиційних підходів для сприяння та полегшення зовнішньоекономічної співпраці [54].

Як приклад, український уряд має можливість застосувати дипломатичні зусилля, щоб завершити торговельні угоди з іноземними державами, тим самим надавши українським компаніям вихід на неосвоєні ринки. Крім того, уряд може запровадити грантову ініціативу, спеціально розроблену для підтримки українських підприємств, залучених до просування інноваційних технологій, які мають потенційну цінність на світовому ринку.

Вибір конкретних інструментів для управління та сприяння міжнародному економічному співробітництву залежить від цілей та фокусів державної політики в цій сфері [59]. Складний і багатогранний процес окреслення та реалізації спільних заходів і пропозицій у сфері глобального економічного співробітництва охоплює різні етапи, зокрема:

Першим кроком у цьому процесі є встановлення цілей і завдань проєкту чи ініціативи. Вкрай важливо визначити бажані результати, яких сподіваються досягти учасники. Це може включати такі цілі, як сприяння торговельно-економічним відносинам, підвищення інвестиційної привабливості, створення можливостей для працевлаштування тощо [42].

Першим кроком у цьому процесі є встановлення цілей і завдань проєкту чи ініціативи. Вкрай важливо визначити конкретні результати, яких прагнуть досягти учасники. Це може включати зміцнення торгово-економічних відносин, підвищення інвестиційної привабливості, створення можливостей для працевлаштування тощо.

Для створення та реалізації проєкту чи ініціативи необхідно створити робочу групу. Ця робоча група повинна складатися з представників усіх відповідних зацікавлених сторін.

Початковий етап передбачає формулювання концепції проєкту чи ініціативи. На цьому етапі вкрай важливо створити комплексний план проєкту чи ініціативи, який охоплює ключові компоненти, такі як:

- Окреслення мети та завдань проєкту чи ініціативи;
- Визначення осіб або груп, залучених до проєкту чи ініціативи;

- Визначення термінів і етапів реалізації проєкту чи ініціативи;
- Виділення ресурсів і бюджету для проєкту чи ініціативи;
- Передбачення бажаних результатів і впливу проєкту чи ініціативи;
- Забезпечення координації та узгодження проєкту чи ініціативи з усіма відповідними зацікавленими сторонами [48].

На різних етапах проєкту чи ініціативи існують потенційні проблеми, які необхідно вирішити та подолати:

1. На початковому етапі визначення цілей і завдань можливе, що учасники можуть не мати єдиного бачення того, чого вони прагнуть досягти. При формуванні робочої групи можуть виникнути труднощі з координацією відбору учасників. Крім того, на стадії розробки проєкту чи ініціативи може стати очевидним, що запропонований план або надто дорогий, або надто складний для виконання [24].

2. Процес ініціювання переговорів щодо міжнародних торговельних угод і угод про економічне співробітництво включає кілька етапів. Перший етап – це початок переговорів, які можуть бути ініційовані як однією країною, так і за взаємною згодою між країнами. Метою цих переговорів є досягнення консенсусу та завершення міжнародної торговельної угоди або угоди про економічне співробітництво.

3. Зараз у кожній із країн-учасниць триває процес формування делегацій для переговорів. Ці делегації зазвичай включають представників різних секторів, таких як уряди, підприємства, наукові установи та інші відповідні зацікавлені сторони [32].

4. Процес переговорів відбувається в рамках зустрічей, а також шляхом створення робочих груп. Саме в рамках цих переговорів залучені сторони беруть участь в обговореннях і досягають взаєморозуміння щодо різних аспектів і умов майбутньої угоди.

5. Договір вважається укладеним у разі досягнення сторонами взаєморозуміння та офіційно скріплюється підписами представників кожної зі сторін.

Угода набуде чинності після того, як її ратифікують парламенти або інші державні органи відповідних країн [7].

Угода повинна бути укладена обома сторонами, які зобов'язані дотримуватися її положень. У разі виникнення будь-яких суперечок у зв'язку з виконанням договору вони вирішуються шляхом переговорів або арбітражу.

До основних видів діяльності, пов'язаних з виконанням міжнародних торговельних угод та угод про економічне співробітництво, належать:

1. Регулярний збір і обмін інформацією. Сторони договору зобов'язуються збирати та обмінюватися інформацією про хід виконання договору.
2. Реалізація угоди вимагає взаємного контролю залучених сторін.
3. Усунення порушень угоди. У разі порушення угоди будь-яка зі сторін має можливість вжити необхідних заходів, наприклад, змусити іншу сторону виконати свої зобов'язання або накласти грошовий штраф [33].

Різноманітні чинники, включаючи розбіжності в законодавстві та політичний клімат країн-учасниць, можуть ускладнити процес завершення та виконання міжнародних торгових угод і угод про економічне співробітництво. Проте, незважаючи на ці перешкоди, такі угоди залишаються ключовим інструментом регулювання міжнародних економічних відносин.

Для будь-якого бізнесу вибір правильних партнерів для зовнішньоекономічної співпраці та торгових відносин є критичним рішенням. Результати глобальних зусиль компанії залежать від цього вибору, визначаючи, чи буде вона процвітати чи зазнавати невдачі [40].

Коли справа доходить до цифрової трансформації, є кілька проблем, які заслуговують на увагу. Одним із цих викликів є поява нових ризиків, спричинених цифровими технологіями, включаючи, але не обмежуючись, кібербезпеку та захист

персональних даних. Для бізнесу вкрай важливо активно вирішувати ці ризики та вживати заходів для їх пом'якшення.

Існує розбіжність між підприємствами, коли йдеться про доступ до цифрових технологій і їх використання, що може сприяти зростанню нерівності. Процес цифрової трансформації вимагає від співробітників набуття нових навичок і компетенцій. Щоб задовольнити ці вимоги, підприємства повинні виділяти ресурси на навчання та розвиток своєї робочої сили. Загалом, потенціал для значного зростання зовнішньоекономічної співпраці лежить у сфері цифрової трансформації.

РОЗДІЛ 2. ОЦІНКА ДОВГОСТРОКОВОГО СПІВРОБІТНИЦТВА УКРАЇНИ ТА РЕСПУБЛІКИ КОРЕЯ

2.1. Сучасний стан торговельно-економічних відносин України та Південної Кореї

Україна та Республіка Корея розпочали дипломатичні відносини одразу після проголошення незалежності України – 10 лютого 1992 року. Республіка Корея була зацікавлена у розвитку відносин з Україною – країною, багатою на природні ресурси, розвинене сільське господарство, важку промисловість та військово-промисловий комплекс; наявність унікальних технологій, зокрема у ракетобудуванні, космічній галузі та літакобудування тощо. Натомість високий економічний та технологічний розвиток Південної Кореї завжди розглядався українською стороною як можливість для залучення інвестицій, технологій та запозичення південнокорейського досвіду для розвитку України.

З моменту встановлення дипломатичних відносин, між двома країнами було підписано низку міжнародно-правових документів, які регулюють співпрацю між двома країнами у політичній, економічній, торговельній, науково-технічній, культурно-гуманітарній та інших сферах. Аналіз нормативно-правової бази свідчить про те, що пріоритетним напрямом українсько-південнокорейських відносин виступає, насамперед, розвиток торговельно-економічного співробітництва та залучення інвестицій.

З урахуванням зовнішньополітичних пріоритетів України, Республіка Корея розглядається одним з важливих партнерів в Азійсько-Тихоокеанському регіоні, водночас обидві сторони визнають, що країни не змогли до кінця реалізувати потенціал та можливості розвитку їх двосторонніх відносин. В інтерв'ю від 8 лютого 2019 року тодішній посол Республіки Корея в Україні Лі Янг Їу (2016-2019) наголосив, що Україна та Корея використовують лише приблизно 10% потенціалу взаємного товарообігу. У Стратегії зовнішньополітичної діяльності України (2021 р.) зазначається: «Республіка Корея є одним із провідних торговельних партнерів

України в Азії, водночас динаміка розвитку відносин між двома державами на рівні вищих посадових осіб була вкрай низькою протягом останніх років. Україна зацікавлена в активізації політичного діалогу і зміцненні торговельної та інвестиційної співпраці з Республікою Корея».

Серед головних причин несповна використаного потенціалу слід відзначити відсутність комплексної та послідовної політики України відносно Південної Кореї та Азійського регіону загалом, попри те, що усі без винятку українські президенти, в тій чи іншій формі, висловлювали бажання використати технологічні та інвестиційні можливості Південної Кореї для модернізації та реіндустріалізації української економіки. Протягом тривалих років фокус української зовнішньої політики був зосереджений переважно на Європі й США (з огляду на реалізацію європейського та євроатлантичного курсу) та на протидії РФ, тоді як Південна Корея та більшість інших держав залишались на периферії зовнішньополітичних інтересів країни.

Водночас, як для розвитку якісних двосторонніх зв'язків, забезпечення регулярності українсько-корейського політичного діалогу на високому рівні мало б стати одним із основних складників української політики щодо Південної Кореї в політичній сфері. Така необхідність викликана особливостями політичної культури в Республіці Корея, де для політичної еліти важливими є особисті контакти на найвищому та високому рівнях, відсутність прямих суперечностей політичного характеру та декларація з боку країн-партнерів розуміння інтересів і мотивів її держави.

У розпал значних змін, що відбуваються у світовій економіці, торговельно-економічні зв'язки стали вирішальним елементом просування та міжнародного становища націй. Яскравим прикладом є партнерство між Україною та Південною Кореєю, яке за останній час досягло значного прогресу. Тому вкрай важливо оцінити поточний стан їхніх торгово-економічних відносин, враховуючи такі фактори, як обсяг торгівлі, склад експорту та імпорту, а також різні впливи, що впливають на траєкторію цих зв'язків [41].

Взаємини України з Південною Кореєю у 2020 році мали різносторонній характер та розвивалися на всіх рівнях.

Ключові події:

- 10 квітня: телефонна розмова президентів України та Південної Кореї.

Обговорені питання:

- Взаємний безвізовий режим
- Гуманітарна допомога Україні
- Зростання товарообігу
- Активізація політичного діалогу
- Обмін візитами
- Протидія поширенню COVID-19 [50]

В. Зеленський подякував за оперативне реагування південнокорейських компаній щодо закупівлі медичного обладнання та засобів індивідуального захисту.

6 квітня 2020 року відбулася зустріч Міністра розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України з послом Республіки Корея в Україні. Під час зустрічі сторони обговорили актуальні питання двостороннього співробітництва у торговельно-економічній сфері [42].

Міністр підкреслив, що Республіка Корея є одним з основних торгових партнерів України в Східній Азії. У 2019 році товарообіг між країнами збільшився до 831,7 млн дол. США [32]. Україна зацікавлена в активізації двостороннього співробітництва в цій сфері, а також у збільшенні прямих інвестицій в українську економіку, гарантуючи захист власності та прав інвестора.

Сторони також обговорили перспективи проведення у м. Києві П'ятого засідання Міжурядової українсько-корейської комісії з питань торговельно-економічного співробітництва.

Таблиця 2.1. Показники двосторонньої торгівлі товарами (тис. дол. США)

Період	Експорт	Імпорт	Товарообіг	% змін
2019	375 868	455 935	831 804	+8,9%
2020	351 533	497 453	848 986	+2,07%
2021	299 868	694 540	994 408	+17,13 %
2022	237 217	524 280	761 497	-23,4%

Складено на базі джерела [50].

За даними Державної митної служби України, у 2022 році обсяг двосторонньої торгівлі між Україною та Республікою Корея сягнув 761,5 млн доларів. Цей обсяг зменшився на 23,4% порівняно з попереднім роком.

У 2021 році Республіка Корея отримала експорт з України на загальну суму 237,22 млн доларів, що на 20,9% менше, ніж у попередньому році. Імпорт корейських товарів в Україну сягнув загальної вартості \$524,28 млн, що вказує на зниження на 24,5% порівняно з попереднім 2021 роком. У 2022 році Сполучені Штати зазнали значного дефіциту в розмірі 287,1 млн доларів [56].

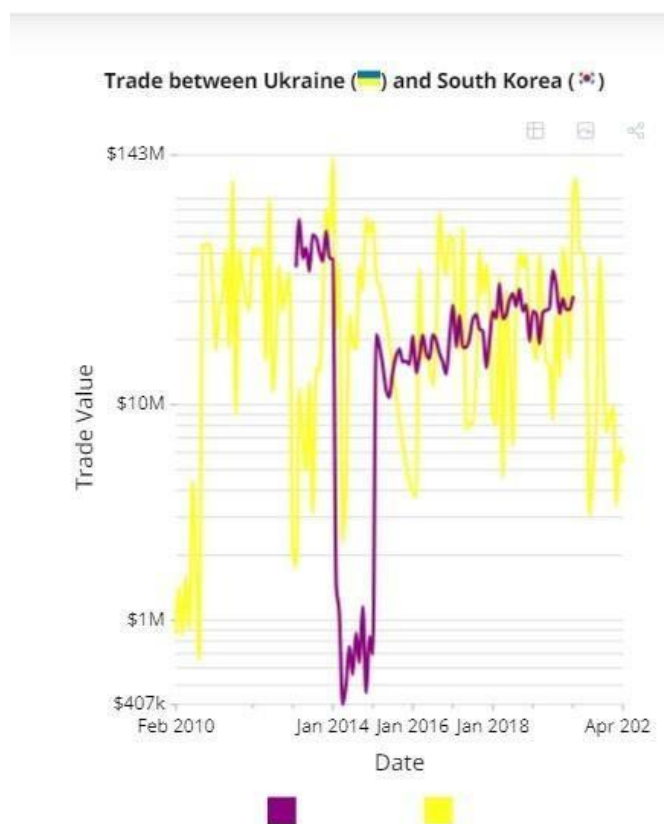

Рис. 2.1 – Обсяг двосторонньої торгівлі між Україною та Республікою Корея

Джерело: [63]

Зернові культури становили значні 79,8% експорту до Республіки Корея у 2022 році, що робить її основною експортною категорією. На другому місці – неорганічна хімічна продукція з часткою 10,4%, а на третьому – жири та олії тваринного чи рослинного походження з часткою 3%. Структура експорту залишилася незмінною згідно з рисунком 2.2 з мінімальними відхиленнями у відсотках порівняно з 2021 роком [25].

Серед інших статей експорту, які заслуговують на увагу, були залишки та відходи харчової промисловості (1,5%) та руди, шлаки та зола (0,9%). Збільшення експорту зернових культур пояснюється зростанням попиту на українську сільськогосподарську продукцію в умовах продовольчої кризи, викликаній війною в Україні. У 2022 році відчутний приплив імпорту з Республіки Корея в Україну. Основу імпорту, як і минулого року, становлять транспортні засоби, машини та обладнання, готова продукція легкої промисловості та сировина.

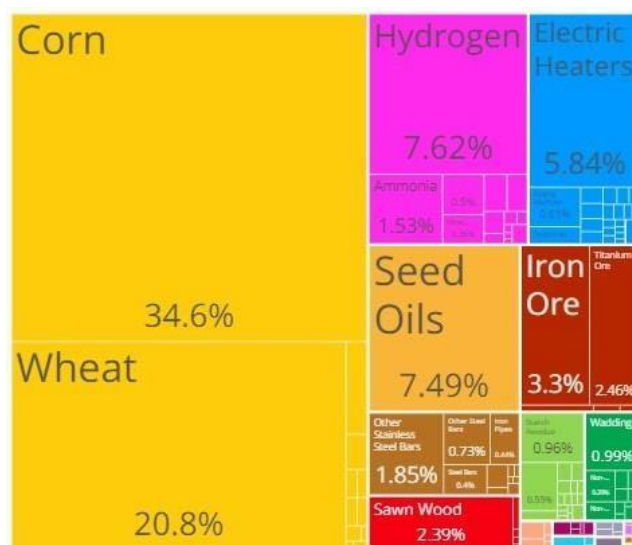

Рис. 2.2 – Структура експорту України до Республіки Корея, 2021

Джерело: [63]

Найбільшу частку імпорту, за винятком залізничного транспорту, займає наземний транспорт – 36,1% від загального обсягу.

Інші помітні категорії включають оптичні та фотографічні пристрої (8,4%), реактори, котли, машини (8,1%), пластмаси та полімерні матеріали (7%) та електричні машини (6,7%). Значну частку займають також такі споживчі товари, як головні убори (6%), ефірні олії (3,9%), гумові вироби (2,7%) [15].

Крім того, чорні метали складають 2,6% імпортованих товарів. Торговельні відносини між країнами проявляються в різноманітності товарів, імпортованих із Південної Кореї, що включає все, від сировини до готової продукції та технологічного обладнання. Це підкреслює багатогранність їхніх торгово-економічних зв'язків.

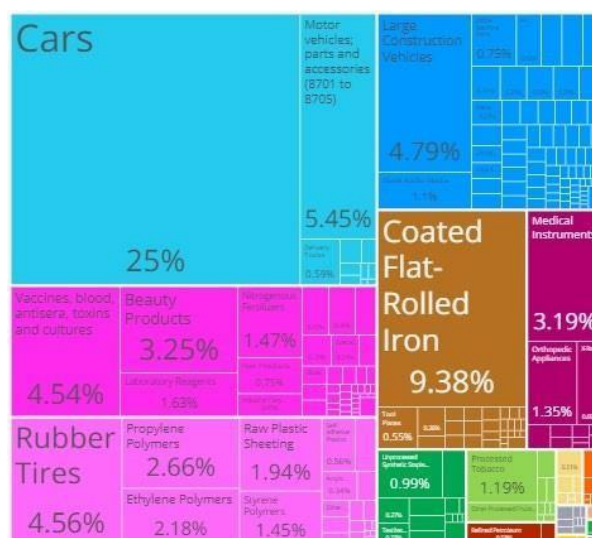

Рис. 2.3 – Структура імпорту України з Республіки Корея, 2021

Джерело: [63]

Зовнішньоторговельний обіг послугами між Україною та Республікою Корея у 2022 році суттєво скоротився, порівняно з попереднім роком – на 99,8% і склав лише 39,0 млн дол. Республіка Корея відіграє значну роль у торговельно-економічному партнерстві з Україною, зокрема в частині інвестиційного співробітництва.

Останні дані Національного банку України свідчать про те, що прямі інвестиції з Республіки Корея в українську економіку досягли значного обсягу – 42.3 мільйони доларів у 2021 році [18]. Посольство Республіки Казахстан у Києві повідомило, що українські інвестиції, безпосередньо вкладені в економіку азійської країни, становлять значну суму в 11,2 мільйона доларів у Сполучених Штатах Америки.

Інвестиційна співпраця між двома країнами стикається з різними перешкодами, включаючи брак довіри до правоохоронної та правової системи

України, проблеми корупції та занепокоєння щодо прав власності. Проте українські дослідники виділяють кілька перспективних галузей для інвестування, таких як сільське господарство, житлово-комунальне господарство, машинобудування, фінансовий та енергетичний сектори, транспортна інфраструктура, спільне виробництво швидкісних транспортних засобів, медична промисловість та інформаційні технології [26].

З іншого боку, існують перешкоди для інвестицій з Республіки Корея, включаючи відсутність довіри до внутрішнього інвестиційного середовища та попередні випадки, коли південнокорейські компанії постраждали від українського законодавства, як це видно з GS Construction. Крім того, нечесність місцевих підприємців, прикладом яких є Khan International, створює проблеми. Незважаючи на ці труднощі, останнім часом відбулися позитивні зрушення в українсько-корейській інвестиційній співпраці [27].

Зокрема, Україна отримала сертифікати на експорт молочних та перероблених яєчних продуктів до Республіки Корея у 2021 році. Встановлюючи угоду про зону вільної торгівлі, подібну до підписаної між Україною та Турецькою Республікою у лютому 2022 року, Україна та Республіка Корея має можливість розширити свої торгові та економічні зв'язки. Переваги такої угоди включають:

- сприяння зростанню взаємних інвестицій
- збільшення обсягу торгівлі
- мінімізацію торговельних бар'єрів, включаючи митні обмеження
- сприяння розширенню нових секторів торгівлі, зокрема високотехнологічних та інноваційних продуктів
- сприяння українським підприємствам отримати доступ до більшої кількості розвинені ринки [24]

Завдяки різноманітній економіці, багатим природним ресурсам і потужним промисловим можливостям Україна зарекомендувала себе як видатний гравець у світовій економіці. Вона володіє різними секторами та галузями, які сприяють її

стабільному становищу та мають потенціал для стимулювання економічного зростання.

Сільськогосподарське виробництво виділяється як ключова сила України, зокрема в експорті зернових культур. Значні обсяги виробництва в країні та високоякісна сільськогосподарська продукція створюють виняткові можливості для розвитку агропромислового комплексу та забезпечення продовольчої безпеки [23].

Цінним досвідом визнано успішну реалізацію корейських інвестиційних проєктів в Україні, зокрема в агропромисловому секторі. У 2020 році відома південнокорейська компанія POSCO International, яка раніше виділила 6,5 млн доларів США на створення зернового терміналу в Україні, відвантажила 68 тис. тонн фуражної пшениці.

Ця помітна подія підкреслює посилення прагнення південнокорейських підприємств до інвестування в українську інфраструктуру та збільшення імпорту українських сільськогосподарських товарів. Поглиблення торговельно-економічних зв'язків між Україною та Південною Кореєю, безсумнівно, сприятиме зростанню взаємної співпраці [33].

Український агросектор привернув увагу корейських компаній, про що свідчать інвестиції POSCO International. Україна має величезні можливості для експорту зерна, і за підтримки корейських інвестицій ці можливості можуть бути повністю реалізовані. Побудувавши зерновий термінал POSCO International, Україна успішно збільшила експорт пшениці до Південної Кореї, продемонструвавши конкурентоспроможність української пшениці на корейському ринку.

Очевидними є взаємні переваги поглиблення співпраці в аграрній сфері між Україною та Південною Кореєю. Україна має можливість отримати інвестиційні можливості та вихід на неосвоєні ринки, а Південна Корея може забезпечити Україну першокласною пшеницею. На жаль, закриття Миколаївського порту є прямим наслідком російської агресії [41]. Російські війська постійно атакують

портову інфраструктуру, намагаючись завдати хаосу українським містам і підприємствам. Україна володіє потужним оборонним сектором і багатими знаннями щодо ведення війни.

Експорт і розвиток військової зброї створюють можливості для залучення інвестицій і зміцнення внутрішньої обороноздатності країни. ІТ-індустрія переживає неабиякий розвиток із припливом кваліфікованих спеціалістів і швидким прогресом. Цей прогрес позиціонує Україну як привабливий напрямок для міжнародних ІТ-корпорацій.

Прихильність країни до інновацій, технологічного прогресу та адаптивності на ринку зміцнила її позицію на глобальному інформаційному просторі. Згадані сектори відіграють вирішальну роль у визначенні потенційних шляхів для України» економічне зростання та активну участь у глобальній економічній діяльності. Корейська сторона висловила щире зацікавлення у співпраці з Україною в цих конкретних сферах [54].

Створення дослідницького центру Samsung у Києві викликало помітний інтерес серед українських ІТ-фахівців, підкресливши їхні виняткові навички та потенціал у сфері інформаційних технологій. Крім того, сплеск корейських інвестицій в українську економіку ще більше підкреслює прагнення Кореї до співпраці та розвитку взаємовигідних економічних відносин.

Це свідчить про міцну віру в потенціал і можливості України, що робить її привабливою для іноземних інвесторів. Протягом 2019 року відома будівельна компанія GS Construction виділила значну суму в 24 мільйони доларів на будівництво двох сонячних електростанцій, розташованих у Закарпатській області Сполучених Штатів Америки [55].

Зустріч GS Construction з проєктом, хоч і була плідною, залишила у них негативне враження. Причиною такого невдоволення стало рішення українського уряду різко знизити «зелений» тариф на відновлювану енергетику на початку 2020 року.

У результаті очікувана віддача від інвестицій була скомпрометована, що зробило проєкт нежиттєздатним для міжнародних зацікавлених сторін. Під час візиту в Україну президент ІТ-групи Dasan Networks висловив захоплення технологічними можливостями країни. Крім того, він офіційно оформив партнерство, підписавши меморандум про співпрацю з Київським політехнічним університетом.

Україна завжди була активним прихильником встановлення миру на Корейському півострові, а Республіка Корея послідовно та неухильно підтримує суверенітет й територіальну цілісність України.

Однак що стосується повільної динаміки розвитку двосторонніх відносин, зокрема економічних, цей процес протягом тривалого часу опирався в географічну віддаленість та недостатню обоюдну обізнаність про потенціал країн; відсутність сприятливого бізнес-середовища в Україні (податкові пільги, або пільгові тарифи на газ/воду для промислового використання або інші бонуси); недовіру корейських компаній до української судової системи та проблеми з захистом прав інвесторів; початок військового конфлікту з боку РФ у 2014 році та окупації українських Криму та Донбасу тощо. З огляду на ці фактори, Україна знаходиться в категорії держав з інвестиційним ризиком для корейського бізнесу.

При цьому, багато південнокорейських компаній проявляли інтерес до співпраці у таких сферах, як сонячна енергетика, електронний уряд, міські системи опалення, переробка сміття, сільське господарство, металургія, виробництво фармацевтичних препаратів, онлайн-бізнес, логістика та будівництво електростанцій. Пандемія COVID-19 та повномасштабне російське вторгнення в Україну серйозно вплинули на ділову активність та загальну ситуацію в країні, що відбилось не тільки на торгівельно-економічних відносинах, але й призвело до суттєвих економічних втрат як для українського бізнесу, так і іноземних інвесторів, зокрема корейських компаній.

Перед початком війни ІТ-група Dasan Networks почала процес виходу на український ринок. Обмежену присутність південнокорейських інвестицій в

Україні можна пояснити обережним підходом корейських компаній до вибору напрямків для інвестування. Порівнюючи Україну з іншими країнами регіону, такими як Польща та Угорщина, корейські компанії сприймають останню як більш привабливу для інвестування [32].

Тому багато корейських компаній обирають Польщу та Угорщину для створення своїх виробничих потужностей. Це призвело до значного збільшення торгівлі Південної Кореї з Угорщиною, яка досягла 25 мільярдів доларів США, і значної кількості корейських компаній, понад 90, які працюють в Угорщині. Щоб залучити більший рівень корейського капіталу, Україна має покращити свій інвестиційний клімат і підвищити конкурентоспроможність у порівнянні з сусідніми країнами.

Республіка Корея та Україна нещодавно відкрили багатообіцяючі напрямки для співпраці, відкриваючи широкі можливості в багатьох секторах. Одним із таких секторів є ІТ-індустрія, де вражаючий пул України з понад 100 000 кваліфікованих професіоналів і 5 000 ІТ-компаній робить Україну привабливим партнером для Кореї [44].

Це партнерство може передбачати обмін технологічними досягненнями, спільну розробку проєктів і реалізацію інноваційних ініціатив. Українська кіноіндустрія має чудовий досвід у розробці програмного забезпечення для головних голлівудських фільмів, що робить її цінною сферою для потенційної співпраці.

Президент України В. Зеленський визначив азійський напрям як один з пріоритетних у розвитку міжнародних відносин. Підтвердженням наміру вдихнути нову енергію у відносини з країнами Азійського регіону стала розробка та прийняття Міністерством закордонних справ України «Азійської стратегії», а також плани президента здійснити азійське турне після закінчення коронавірусних обмежень, зокрема до Південної Кореї, Таїланду, В'єтнаму та Сінгапуру. Основною метою такого візиту було «надати політичного імпульсу та нової динаміки

двостороннім відносинам». Втім, через російську агресію ці плани не було реалізовано.

11 квітня 2022 року Володимир Зеленський виступив онлайн перед парламентом Республіки Корея та попросив про допомогу у боротьбі з російською агресією, зокрема і військову. Перша леді Олена Зеленська відвідала Сеул у травні 2023 року як спеціальний представник президента України. Вона подякувала уряд та народ Південної Кореї за підтримку та солідарність й попросила збільшити допомогу Україні у тих сферах, де це можливо. Вона також запросила південнокорейський бізнес до післявоєнної відбудови, зокрема у місцях проживання етнічних корейців.

Через обмеження в Законі про зовнішню торгівлю, згідно якого заборонено експортувати зброю, за винятком «мирних цілей», південнокорейський уряд не надає Україні зброю, однак приєднався до міжнародних санкцій проти РФ, активно підтримує країну виділяючи фінансову, гуманітарну, нелетальну, технічну допомогу. Окрім того, президент Юн Сук Їоль відгукнувся на запрошення українського президента та здійснив перший в історії візит президента Республіки Корея до України 15 липня 2023 року, щоб продемонструвати підтримку у протистоянні російській агресії.

Спільна робота в цій галузі дозволяє не тільки обмінюватися культурним досвідом, але й відкриває двері для спільного виробництва та розширення аудиторії. Використання корейської кінопродукції відкриває можливість для публічної дипломатії, сприяння культурному обміну та покращенню взаєморозуміння між націями. Це може включати спільні культурні зібрання, фестивалі та різноманітні заходи, спрямовані на сприяння дружбі та співпраці в глобальному масштабі.

2.2.

Еко

номічне співробітництво України та Республіки Корея в транспортній індустрії

Значний вплив на економічне партнерство між Україною та Республікою Південна Корея має транспортна галузь. Це важливий елемент у розвитку міжнародної торгівлі між двома країнами. Ефективність транспортних мереж і маршрутів відіграє життєво важливу роль у формуванні моделей і обсягу товарів і послуг, що обмінюються [48].

Економічне партнерство між Україною та Південною Кореєю базується на стратегічному аспекті транспортної галузі. Добре налагоджена транспортна інфраструктура гарантує швидку та ефективну доставку, що зрештою впливає на конкурентоспроможність обох країн на глобальних ринках. Крім того, обмін технологічними досягненнями в транспорті сприяє інноваційному зростанню, яке має значну цінність у підвищенні загальної продуктивності та якості послуг.

Ефективна торгівля між Україною та Республікою Південна Корея значною мірою залежить від зв'язку та транспортних коридорів. Наявність морських і повітряних шляхів сприяє швидкому й ефективному переміщенню товарів. Варто відзначити, що відмінна інфраструктура вантажних портів і аеропортів значно сприяє оптимізації логістичних операцій [7].

Крім того, розширення та вдосконалення залізничних і автомобільних мереж має потенціал для покращення та розширення доступу до ринку. Об'єднання різних видів транспорту відіграє ключову роль у розвитку різноманітних економічних зв'язків, тим самим сприяючи зростанню торгівлі та загальному співробітництву. Отже, рівень зручності та привабливості економічного співробітництва між Україною та Південною Кореєю залежить від якості та ефективності транспортної інфраструктури.

Визначені пріоритетні напрями науково-технічного співробітництва між Україною та Республікою Корея охоплюють мирне освоєння космосу, енергозберігаючі технології та інформаційно-комунікаційні технології. Ця співпраця має багату історію, починаючи з 1995 року, коли Національна академія наук України (НАН України) та Корейський науково-технологічний фонд заснували Меморандум про співпрацю [45].

Співпраця між цими галузями має багате минуле. У 1995 році Національна академія наук України (НАН України) та Корейський науково-технічний фонд зміцнили своє партнерство підписанням Меморандуму про співпрацю.

Науково-технічне співробітництво між Україною та Республікою Корея має багату історію. Зокрема, такі українські наукові установи, як Інститут проблем матеріалознавства, Інститут надтвердих матеріалів ім. Бакуля, Інститут фізики НАН України успішно співпрацюють з корейськими колегами в різних спільних проєктах [48].

Значною віхою у цій співпраці стало створення у 2004 році Корейсько-Українського центру співробітництва в галузі промислових технологій, який займається електротехнікою, напівпровідниками, інформатикою та оптикою. Крім того, Україна відіграє вирішальну роль у сприянні запуску в космос південнокорейських супутників. Незважаючи на ці досягнення в науково-технічній співпраці, інвестиційна співпраця стикається з перешкодами через привабливість країн Центральної Європи для корейських бізнес-підприємств.

На початку 2019 року Hyundai і Kia Motors прийняли рішення припинити свою діяльність в Україні та переорієнтувати свою увагу на країни Східної Європи, які входять до Європейського Союзу [55]. Основною причиною цього стратегічного зрушення стало значне падіння продажів нових автомобілів протягом кількох років. Раніше компанія зробила значні інвестиції в Україну, зокрема завдяки відкриттю ринку для імпортованих вживаних автомобілів.

Компанія Kia Motors відкрила підприємство з виробництва автомобілів у Словаччині. В Угорщині компанія Samsung SDI урочисто відкрила фабрику з виробництва акумуляторів для електромобілів. Україна отримала партію з десяти високошвидкісних поїздів від Hyundai Rotem, що свідчить про тверду прихильність південнокорейського бізнесу до розвитку залізничного сполучення в країні. Крім того, Hyundai висловила наміри створити в Україні виробничі потужності з виробництва електропоїздів і локомотивів [51].

Це дозволить не тільки принести сучасні технології в українську промисловість, а й залучити додаткові інвестиції. Як наслідок, співпраця між Україною та Південною Кореєю у сфері залізничного транспорту має багатообіцяючі перспективи для майбутнього розвитку [50].

Республіка Корея відкриває нові можливості для модернізації та реіндустріалізації української економіки, залучення її інвестиційного та технологічного потенціалу. Залучення іноземних інвестицій значною мірою залежить від ефективності транспортної інфраструктури.

Розвинена та якісна інфраструктура, що включає дороги, залізниці, порти та аеропорти, забезпечує ефективну та оперативну транспортну логістику. Це стає вирішальним фактором для іноземних інвесторів при виборі відповідного місця для своїх підприємств [23].

Налагоджена транспортна система знижує витрати, пов'язані з доставкою сировини, готової продукції та інвестиційних товарів, що сприяє підвищенню конкурентоспроможності країни на світовій арені та залученню більшої кількості іноземних інвесторів.

Крім того, розвиток транспортної інфраструктури сприяє зростанню в різних секторах економіки, створює можливості для працевлаштування та сприяє розширенню бізнесу. Отже, ефективність транспортної інфраструктури безпосередньо впливає на привабливість країни для іноземних інвесторів і сприяє її загальному економічному розвитку.

Під час бізнес-форуму, який відбувся в Києві 16 листопада 2023 року, Республіка Корея висловила бажання зробити свій внесок у відновлення України. У рамках цього зобов'язання було оприлюднено шість пілотних проєктів [49].

Були присутні представники різних корейських урядових і ділових організацій, таких як KIND, K-water, NAVER Cloud, KEITI, Yooshin Engineering, Hyundai Motor Group, HD Hyundai Construction Equipment, Samsung C&T, Posco International Corporation та інших корейських асоціацій і компаній. на форумі [49]. Основні теми обговорення зосетилися на таких ключових секторах:

- Розвиток міських територій
- Очищення джерел води
- Реконструкція
- Поліпшення транспортної інфраструктури [22]

Пілотні ініціативи включають:

- Створення розумної платформи для ефективного управління економікою міста
- Будівництво передових очисних споруд
- Відновлення мостів
- Модернізація залізничної інфраструктури

Залучення Республіки Корея до відновлення України зробить вагомий внесок у відновлення країни та покращення життя її народу. Одним із відомих проєктів є «Генеральний транспортний план Київської області», метою якого є створення комплексної транспортної структури для регіону. [41]

За допомогою цього плану будуть виявлені та проаналізовані проблемні питання, а також буде оцінено здійсненність ключових проєктних пропозицій як з технічної, так і з економічної точки зору. Початок реалізації цього проєкту запланований на вересень 2023 року [14].

Вже визначено початковий бюджет проєкту, який становить приблизно 800 000 доларів США для створення комплексного плану розвитку транспорту в Київській області. Що стосується решти п'яти проєктів, фінансування для етапу розробки наразі перебуває в стадії обговорення, як заявив міністр Вон Хі-Рьон, який курирує землеустрій, інфраструктуру та транспорт у Республіці Корея.

Амбітна ініціатива, відома як «План підтримки українських аеропортів», охоплює загалом одинадцять аеропортів, у тому числі дев'ять регіональних, а також відомі аеропорти «Бориспіль» і «Львів».

Проєкт спрямований на розробку комплексних стратегій реконструкції та оновлення цих аеропортів, враховуючи сценарії як військового, так і мирного часу.

Завдяки ретельному аналізу даних, що стосуються кожного аеропорту, буде проведено оцінку потенційних ризиків і життєздатних рішень.

Розвиток транспортної інфраструктури України та підвищення її конкурентоспроможності є двома важливими напрямками. На бізнес-форумі було підписано низку меморандумів про співпрацю, що підкреслює важливість цих проєктів:

- Триває співпраця KIND (Корейська корпорація закордонної інфраструктури та міського розвитку), Держреконструкції та Ощадбанку з метою відновлення України [29].
- HD Hyundai Construction Equipment співпрацює з Миколаївською ОВА та КБУ, щоб забезпечити будівельне обладнання та налагодити освітню співпрацю.

2.3. Вплив війни на економічне співробітництво між Україною та Республікою Корея

Агресію Росії проти України рішуче засудив уряд Республіки Корея. Президент Мун Чже Ін, визнаючи серйозність конфлікту, висловив свою відданість співпраці зі світовою спільнотою в експортному контролі та підтримав санкції, накладені на Росію.

На той момент Південна Корея не розглядала односторонні санкції як варіант. Офіційні особи з офісу президента однозначно заявили, що якщо Росії не вдасться покласти край повномасштабному конфлікту, Республіка Корея активно застосує міжнародні санкції та запровадить експортний контроль [21].

Займаючи рішучу позицію проти жорстокої агресії Росії щодо України, Республіка Корея запровадила санкції 28 лютого 2022 року. Ці заходи включали введення експортних обмежень щодо країни-агресора.

Експорт "стратегічних товарів" до Росії заборонив Міністерство економіки і фінансів РК. Ця заборона охоплює широкий спектр товарів, таких як товари, програмне забезпечення та технології, які потенційно можуть бути використані у виробництві зброї, зброї масового знищення та ракет [35].

Фінансові санкції є засобом тиску чи покарання на країну чи особу за допомогою економічних заходів.

Намагаючись чинити тиск на Росію, уряд Південної Кореї ввів санкції проти трьох життєво важливих секторів російської економіки. По-перше, південнокорейським банкам і фінансовим установам тепер заборонено брати участь у будь-яких операціях із сімома великими російськими банками, які потрапили під санкції. Крім того, південнокорейським інвесторам більше не дозволяється інвестувати в нові російські державні облігації, що обмежує доступ Росії до капіталу [39].

Намагаючись приєднатися до глобальних санкцій, Південна Корея зробила крок, відключивши кілька російських банків від системи SWIFT, тим самим перешкоджаючи їхній можливості здійснювати міжнародні перекази. Республіка Казахстан 7 березня 2022 року ще більше посилила санкції проти Росії, запровадивши додаткові фінансові обмеження [44].

Банкам і фінансовим установам Республіки Казахстан заборонено здійснювати будь-які операції з Центральним банком Російської Федерації, а також з його суверенними фондами. Крім того, діють додаткові санкції, які обмежують будь-які операції за участю Банку Росії.

Намагаючись забезпечити стабільність світового енергетичного ринку, Південна Корея вжила різноманітних заходів. Одним із таких заходів є вивільнення стратегічних запасів нафти, причому уряд висловив готовність вивільнити додаткові резерви, щоб допомогти стабілізувати ціни на енергоносії. Крім того, Південна Корея розглядає можливість перепродажу СПГ до Європи як засіб зменшення залежності країн ЄС від російського газу. Крім того, 24 квітня 2023 року перелік санкційних товарів було значно розширено, додавши 741 нову позицію [56].

Перелік товарів, заборонених для експорту в Росію, значно розширився, охопивши широкий спектр товарів, включаючи напівпровідники, хімічні речовини, сталь, автомобілі, обладнання і навіть квантові комп'ютери. Таке збільшення

кількості заборонених товарів свідчить про непохитну позицію Південної Кореї щодо засудження російської агресії щодо України та її прагнення чинити тиск за допомогою санкцій [50].

Від початку конфлікту Республіка Корея непохитно стоїть на боці України, твердо відстоюючи її суверенітет і територіальну цілісність. Ця непохитна підтримка демонструється через рішучі та непохитні дії країни на світовій арені.

Південна Корея послідовно підтримувала всі важливі резолюції ГА ООН, які засуджували агресивні дії Росії щодо України та виступали за збереження суверенітету та територіальної цілісності України [59].

Рада ООН з прав людини стала свідком значного розвитку подій 7 квітня 2022 року, коли Республіка Корея активно підтримала резолюцію, спрямовану на виключення Росії зі складу. Цю рішучу дію було вжито, щоб засудити кричущу нехтування Росією прав людини в Україні.

Республіка Корея надає Україні підтримку не лише в політичній сфері, а й через різні форми допомоги, серед яких:

Південна Корея надала Україні гуманітарну допомогу на загальну суму понад 10 мільйонів доларів США. Ця допомога включає предмети першої необхідності, такі як медикаменти, продукти харчування та інші необхідні речі [48].

Уряд Південної Кореї пообіцяв виділити щедрі суму в 100 мільйонів доларів США для надання економічної допомоги Україні в її зусиллях з відновлення та відновлення після руйнівної війни.

Конфлікт між Росією та Україною мав глибокий негативний вплив на відносини між Південною Кореєю та Росією. Москва віднесла Південну Корею до числа «недружніх» країн, визнаючи серйозну шкоду, завдану двостороннім відносинам.

Після вторгнення Росії в Україну в 2014 році Південна Корея прийняла дипломатичну стратегію підтримки рівноваги у відносинах з Росією. Дотримуючись міжнародних санкцій проти Москви, Сеул утримувався від введення односторонніх обмежень. Обґрунтування такого підходу полягає в географічній

близькості Росії до Корейського півострова та її значному впливі на процес денуклеаризації та возз'єднання Корейської Народно-Демократичної Республіки (КНДР) [14]. І навпаки, Республіка Казахстан віддавала пріоритет економічним зв'язкам з Росією, оскільки вона була ключовим торговим партнером. Отже, Сеул намагався знайти тонкий баланс між різними інтересами у своїх відносинах з Москвою.

Агресивне військове втручання Росії в Україну в лютому 2022 року змусило Південну Корею переглянути свій підхід до відносин з Росією. Попередня адміністрація, яка схилялася до лібералізму, зіткнулася з труднощами у збереженні золотой середини, оскільки вимоги суспільства вимагали більш наполегливої позиції, тоді як західні союзники також закликали Сеул продемонструвати рішучі дії.

Після початку повного російського вторгнення в Україну в 2022 році Південна Корея помітно посилила свою підтримку України. З моменту вступу на посаду президента Юн Сок Йоля Сеул надав Києву понад 250 мільйонів доларів гуманітарної допомоги протягом перших двох років війни [45].

Ці кошти виділяються на реконструкцію інфраструктури, зруйнованої Росією, особливо зосереджуючись на відродженні енергетичних і водопровідних систем. Підвищення рівня підтримки України означає зміну пріоритетів під новим керівництвом Південної Кореї, демонструючи їхню солідарність з українським населенням у його стійкому опорі російській агресії.

Трансформація позиції Південної Кореї щодо Росії від поміркованої до жорсткої позиції проявляється в різкому засудженні російської агресії та значному наданні гуманітарної допомоги Україні. Під час візиту першої леді Олени Зеленської до Південної Кореї у травні 2023 року вона провела зустрічі з президентом Юн Сок Йолом та міністром закордонних справ Пак Чон [59].

Результатом цих обговорень стало те, що Південна Корея висловила готовність запропонувати надзвичайно важливу гуманітарну допомогу Україні, зокрема обладнання для розмінування та мобільне рентгенівське обладнання. Це

свідчить про бажання нового керівництва Південної Кореї посилити підтримку України та зміцнити стратегічне партнерство між двома країнами.

Участь у конференції «Корейсько-українська співпраця заради майбутнього», організованій Торгово-промисловою палатою Кореї спільно з Посольством України в Республіці Корея, взяла Олена Зеленська. Основна увага конференції була зосереджена навколо залучення корейських компаній та реалізації ініціатив, спрямованих на відродження інфраструктури України [62].

Приїзд першої леді України до Південної Кореї став важливою віхою у зміцненні зв'язків і співпраці між двома країнами, зокрема у сферах гуманітарної допомоги та зусиль у повоєнній відбудові України. Цей візит відіграв ключову роль у налагодженні конструктивної розмови щодо залучення корейських підприємств до реалізації ініціатив, спрямованих на відродження інфраструктури та економіки України.

Республіка Корея є рішучим прихильником України та колективних глобальних зусиль щодо притягнення до відповідальності винних у скоєнні військових злочинів. У протидії агресивним діям Росії Південна Корея відіграє вирішальну роль, надаючи цінну допомогу Україні. Крім того, Республіка Корея активно бере участь у Робочій групі з імплементації Формули миру, особливо зосереджуючись на таких сферах, як продовольча безпека, енергетична безпека та екологічна безпека [33].

Сеул продемонстрував свою відданість підтримці України, надавши нелетальну військову допомогу чотири рази. Ця допомога включає такі необхідні речі, як шоломи, захисне спорядження, обладнання та інструменти для розмінування. Крім того, Південна Корея відіграла вирішальну роль, пропонуючи значну гуманітарну допомогу та беручи активну участь у глобальних ініціативах, спрямованих на притягнення Росії до відповідальності за її незаконні дії. Загалом Республіка Корея виступає єдиною позицією з Україною, виступаючи надійним союзником у боротьбі з агресією [48].

Від початку повномасштабного вторгнення Росії в Україну Південна Корея була ключовим союзником у протистоянні України агресору. Вона активно бере участь у глобальних ініціативах, спрямованих на притягнення Росії до відповідальності за її військові злочини та сприяння реалізації Формули миру, зокрема у сферах продовольчої безпеки, енергетичної безпеки та безпеки довкілля.

У період з березня 2022 року по вересень 2023 року Республіка Корея надіслала чотири заходи нелетальної військової допомоги та десять гуманітарних вантажів. проєкти в Україну [41]. Ці зусилля відіграли важливу роль у зміцненні обороноздатності, зміцненні енергетичної інфраструктури та сприянні відновленню системи охорони здоров'я.

Південна Корея недвозначно продемонструвала свою непохитну підтримку України, зміцнивши свою позицію як непохитного союзника перед обличчям російської агресії. Південна Корея активно бере участь у глобальних зусиллях щодо надання Україні гуманітарної та фінансової допомоги.

Зокрема, вона підтримала український проєкт «Зерно з України» і у співпраці зі США виділила 5 мільйонів доларів на забезпечення добривами. Спільні зусилля корейської компанії Ssang Yong і американської організації CORE спрямовані на відновлення основних громадських об'єктів, таких як школи, лікарні та дитячі садки [22].

РОЗДІЛ 3. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ТОРГОВЕЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН УКРАЇНИ ТА РЕСПУБЛІКИ КОРЕЯ

3.1. Платформа розвитку «розумного міста»: напрям довгострокового співробітництва після війни

Вплив російської агресії на Україну був руйнівним. Понад 30% інфраструктури в руїнах, а цілі міста перетворені на руїни, масштаби руйнувань величезні. Конфлікт змусив 7,8 мільйона людей покинути свої домівки, залишивши за собою слід руйнування та потрясінь [15]. Наслідки для дітей були особливо тяжкими, оскільки вони були позбавлені доступу до основних послуг, таких як освіта, охорона здоров'я та енергія. Втрати населення України, як фізичні, так і емоційні, важко переоцінити.

Оскільки українці відважно захищають свої свободи та принципи, надзвичайно важливо побудувати план нової процвітаючої нації, яка характеризується процвітаючою економікою, стійкою енергетикою та всеосяжною інфраструктурою. Концепція інклюзивності має значну вагу в цих зусиллях. Численні українські громадяни вже зазнали значних фізичних ушкоджень через російські напади на їхні поселення [56]. Отже, значній частині населення потрібно буде орієнтуватися в повсякденному житті та працювати з інвалідністю.

Орієнтовна вартість відновлення України після війни становить приголомшливі 750 мільярдів доларів США. Під час нещодавньої зустрічі з представниками південнокорейського уряду та бізнес-сектору президент Володимир Зеленський запросив південнокорейські компанії брати активну участь у зміцненні та розширенні різних транспортних секторів, таких як атомна та відновлювана енергетика, машинобудування, виробництво автомобілів, видобуток літію, нафтопереробка, екологічна металургія, управління водними ресурсами, розвиток регіональної інфраструктури, електроенергетика та залізничний транспорт. Крім того, Президент також закликав корейські компанії брати участь в

економічних ініціативах, спрямованих на сприяння зростанню та прогресу в Україні, включаючи розвиток мережі доріг.

У ситуації, яка дуже нагадує ситуацію в Україні, Південна Корея успішно реалізувала стратегію, яка може забезпечити не лише цінні заходи та інструменти, але й комплексний підхід. Після руйнівної Корейської війни 1950-1953 років Південна Корея зіткнулася з повним спустошенням із понад мільйонними жертвами, повсюдним руйнуванням промисловості та інфраструктури та сильною залежністю державного бюджету від іноземної допомоги. Україна може черпати натхнення з цієї успішної моделі [12].

Олігархічна еліта викачувала значну частину іноземної допомоги, сприяючи нестримній корупції та неефективності державного апарату. Економіка залишалася на місці, а рівень життя був нижчим навіть для найбідніших африканських країн. Тим не менш, розумне управління Пак Чон Хі, особливо в сфері економічної політики, дало чудові результати. Завдяки невпинній гонитві за індустріалізацією корейська економіка досягла вражаючих щорічних темпів зростання в 7,8% [48].

Україна має потенціал для того, щоб у довгостроковій перспективі перетворитися на нову, технологічно розвинену та екологічно чисту економіку. Ця трансформація має вирішальне значення для відновлення нації після російської агресії та зцілення її громадян після руйнівної війни. Завдяки багатим природним ресурсам Україна може зіграти ключову роль у переході Європи до сталого розвитку, одночасно зміцнюючи енергетичну стабільність континенту.

Зокрема, Україна може зробити внесок у сонячну, вітрову та гідроелектроенергію, виробництво екологічно чистої сталі та акумуляторів з використанням водню, а також вирощування безпечної та високоякісної сільськогосподарської продукції, тим самим підвищуючи продовольчу безпеку Європи.

Підтримання конкурентоспроможності української економіки є надзвичайно важливим. Це тягне за собою імператив зменшення вуглецевого сліду та пом'якшення забруднення навколишнього середовища, одночасно зміцнюючи

енергетичну самодостатність. Крім того, це вимагає відродження основних виробничих можливостей завдяки прогресу в енергетичній науці та технологіях, створенню екологічно чистих автомобілів та створенню інфраструктури для полегшення заряджання електромобілів [9].

Відповідально використовуючи потенціал природних ресурсів, Європа може придбати необхідну сировину, необхідну для переходу до зеленого. Наприклад, Україна має значні запаси літію, кобальту та титану. Крім того, вкрай важливо бездоганно інтегрувати харчові, енергетичні та промислові ланцюги створення вартості в європейську зелену економіку.

Створення зеленого енергетичного центру в Україні має потенціал для посилення енергетичної безпеки та зменшення залежності Європи від нестабільного російського викопного палива [19]. Інвестуючи у відновлювані джерела енергії та виробництво водню, Україна може відіграти вирішальну роль у допомозі Європі переходити на більш надійні та стійкі джерела енергії.

Розвиток технологій зробив відновлювану енергію доступнішою, дозволивши її широкому впровадженню. Важливість «зелених» фінансів важко переоцінити, оскільки вони забезпечують необхідну фінансову підтримку для сталої економіки [24]. Це особливо важливо для починаючих та ініціативних молодих підприємців в Україні, які в минулому стикалися з труднощами під час отримання фінансування проєктів.

Для забезпечення належного розподілу коштів на реконструкцію важливо створити різні механізми, такі як банки зеленого розвитку, фінансові установи, спеціальні фонди, зелені облігації, державно-приватне партнерство, зразкові міста та індустриальні парки.

Основна увага має бути зосереджена на розвитку фінансової інфраструктури України, покращенні діяльності фондових і товарних бірж, оновленні банківського та фінансового законодавства відповідно до Цілей сталого розвитку ООН, а також на запровадженні надійних систем управління ризиками та моніторингу коштів для реконструкції.

Яскравою ілюстрацією цієї концепції є створення зеленого індустріального парку в стратегічних районах навколо Києва, столиці України [17]. Завдяки використанню можливостей ІТ-технологій ця ініціатива має потенціал для прискорення економічного прогресу та надання переконливих причин для повернення біженців. Крім того, сприяння розвитку децентралізованих і самодостатніх регіонів відіграє вирішальну роль у стимулюванні регіонального розвитку.

Наразі український уряд вивчає можливість залучення корейських компаній до приблизно 5000 проєктів загальною вартістю 20 мільярдів доларів США. Відповідно до цього уряд Кореї розробив план залучення як державного, так і приватного секторів до реконструкції, яка вимагатиме значних інвестицій у розмірі близько 52 мільярдів доларів США [13].

Зусилля вже тривають для створення комплексного плану технологічно передової та екологічно чистої транспортної інфраструктури в Києві та прилеглому регіоні, що відображає успішний розвиток транспортної мережі Сеула. Цей амбітний проєкт очолить Корейська корпорація інфраструктури та міського розвитку за кордоном (KIND).

Крім того, планується перетворити Умань на «розумне місто», де пріоритетом є стійка міська інфраструктура, чисте довкілля, відновлювана енергія та ефективна мобільність. KIND у співпраці з Корейською водною корпорацією (K-Water) контролюватиме реалізацію цього далекоглядного генерального плану [48].

Крім того, у Міжнародному аеропорту «Бориспіль» заплановано суттєві оновлення, які включають модернізацію різних систем, обладнання та засобів безпеки, а також розширення злітно-посадкових смуг та підтримки інфраструктури. Корпорація аеропортів Кореї (KAC) відіграватиме ключову роль у цій масштабній модернізації.

Нарешті, за сприяння Корейського інституту екологічних і промислових технологій (KEITI) система очищення стічних вод у Бучі піддасться комплексній реконструкції для підвищення її ефективності та результативності.

За підтримки K-Water було підписано меморандум про надання технічної підтримки для реконструкції Каховської греблі. Ця підтримка включає допомогу протягом усього процесу реконструкції та потенційне спонсорство проекту.

Впровадження технології розумного міста передбачає використання електронних методів і датчиків для збору цільових даних. Потім ці дані використовуються для ефективного управління міськими активами, ресурсами та послугами, що призводить до покращення загальної продуктивності [52].

У сфері розумних міст дані, зібрані від окремих людей, пристроїв, структур і ресурсів, використовуються для нагляду та регулювання багатьох систем, таких як транспорт, дорожній рух, комунальні послуги, електростанції, управління відходами та водопровідні мережі.

Завдяки обробці та аналізу цих даних з'являються можливості для покращення забезпечення та збереження енергії. Цього можна досягти шляхом впровадження таких заходів, як програми управління попитом, ініціативи з енергоефективності та інтеграція відновлюваних джерел енергії.

Відповідно до цього принципу, ефективне управління водними ресурсами передбачає різноманітні заходи, такі як модернізація систем водопостачання, моніторинг споживання води в різних секторах, забезпечення екологічної безпеки та впровадження систем запобігання повеням. Крім того, будівництво або встановлення окремих структур має включати комплексну систему управління, яка об'єднує всі інженерні та інформаційні системи (відома як BMS: Building Management System).

Інтеграція інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) і фізичних пристроїв, підключених до мережі Інтернет речей, дозволяє впроваджувати різні системи в розумних містах. Ці системи мають можливість регулювати опалення будівель залежно від кількості мешканців, регулювати потужність і якість повітря в системах вентиляції, а також автоматично перемикатися в режим енергозбереження, коли нікого немає. Завдяки такій оптимізації підвищується

ефективність діяльності та послуг міста, а також сприяє прямій взаємодії між міською владою, членами громади та інфраструктурою.

Завдяки впровадженню програм розумного міста можуть брати участь у моніторингу та реагуванні в реальному часі. Ретельно аналізуючи потоки даних, міста можуть активно підходити до вирішення проблем, відрізняючи їх від звичайних міст, які покладаються виключно на транзакційну взаємодію зі своїми громадянами.

3.2. Інноваційні можливості та перспективи у співробітництві між Україною та Республікою Корея

Південна Корея розглядається як один з провідних торговельних партнерів та інвесторів України в Азії. Хоча сторони визнають, що потенціал співробітництва не використаний достатнім чином. Аналіз статистичних даних демонструє нестабільний рівень торговельно-економічної співпраці, спричинений наявністю певних негативних чинників. До них слід віднести недостатній рівень торговельного обороту між країнами, нерівномірний баланс зовнішньоекономічних відносин, недостатню розвиненість інфраструктури для залучення інвестицій, а також ряд регуляторних бар'єрів, які створюють перешкоди для розвитку торговельно-економічного співробітництва між державами.

З моменту встановлення дипломатичних відносин було підписано низку міжнародно-правових документів, які регулюють взаємовідносини між двома країнами в економічній та торговельній сферах, зокрема: Торговельна Угода між Урядом України та Урядом Республіки Корея, Угода між Урядом України та Урядом Республіки Корея про взаємне сприяння та захист інвестицій; Меморандум про взаєморозуміння щодо заснування Спільного Комітету з торгівлі, промисловості та енергетики; Міжурядова Угода про торговельне судноплавство; Міжурядова Угода про грантову допомогу і технічне співробітництво; Конвенція між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Корея про уникнення

подвійного оподаткування та попередження ухилень стосовно податків на доходи та капітал; Угода між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Корея про співробітництво та взаємну допомогу у митних справах тощо.

З початку утворення у 2008 році Міжурядової комісії з питань торговельно-економічного співробітництва було проведено чотири засідання. Останнє засідання відбулося у 2018 році в м. Сеул, під співголовуванням першого заступника міністра економічного розвитку і торгівлі України М. Нефьодова та заступника міністра закордонних справ Республіки Корея з економічних питань Юн Канг Хьона. Заплановане на вересень 2022 року п'яте засідання не відбулося через повномасштабну війну РФ проти України.

Пік двосторонньої торгівлі між Україною та Південною Кореєю припав на 2012 рік – 2, 029 мільярди доларів. З 2013 року почався спад двосторонньої торгівлі: 2013 рік – 1, 238 мільярди доларів; 2014 рік – 988,5 мільйони доларів, 2015 – 651,8 мільйони доларів, 2016 рік – 377, 9 мільйони доларів. За словами посла Республіки Корея Квон Кі Чанга (2019-2021), політичні події 2013-2014 років в Україні та російське вторгнення в Крим та на Донбас стало головною причиною падіння рівня двосторонньої торгівлі, яка мала перспективи досягти рівня 3 мільярдів доларів. У 2020 та 2021 роках двосторонній товарообіг знову почав демонструвати позитивну динаміку – 849 мільйони доларів та 994 мільйони доларів відповідно.

Впровадження розумних технологій є рушійною силою комплексних рішень, які складають інфраструктуру розумного міста. Ці рішення охоплюють різні аспекти, такі як альтернативи енерго- та водопостачання, перетворення морської води на прісну, інтеграція передових систем сортування та обробки сміття, сприяння немоторизованому транспорту, створення розгалужених мереж відеоспостереження та відеоаналітики, та управління якістю повітря.

Досвід корейських компаній у виконанні інфраструктурних проєктів широко визнаний. Саме тому для України вкрай важливо залучити їх до процесу відбудови нації після війни [40].

Вже є корейські інвестори, які розглядають потенціал для співпраці в багатьох секторах економіки. Зокрема, Lotte E&C та Hyundai Engineering заявили про своє бажання співпрацювати над проєктами, пов'язаними з відродженням міської інфраструктури, а також спільними підприємствами в паливній та хімічній промисловості.

Потенціал розвитку зеленої металургії в нашій країні привернув увагу POSCO International. Відома як одна з найпродуктивніших металургійних компаній у світі, південнокорейська компанія POSCO знаходиться в авангарді ефективності. Початок корейської сталеливарної промисловості можна простежити до гострої суперечки між корейцями та американцями щодо стратегії економічного розвитку [15]. Крім того, POSCO International керує зерновим терміналом в Україні, що надає реальні можливості для співпраці в сільськогосподарському секторі, зокрема у сільськогосподарському виробництві та переробці сільськогосподарської продукції.

Післявоєнні програми розвитку привернули увагу відомих корейських компаній у різних секторах. Серед них варто відзначити Hyundai E&C, ключового гравця в інфраструктурі, енергетиці та житловому будівництві, Hyundai Motors, яка розглядає можливість створення потужностей з виробництва електромобілів в Україні, SK Ecoplant, відома впровадженням екологічно чистих технологій у галузі, Samsung C&T, провідна південнокорейська будівельна фірма, і Hanwha Group, які прагнуть долучитися до виробництва комплексних сонячних панелей, продукції подвійного призначення та оборонної продукції, а також мобільних безпілотних засобів розмінування [23].

Що стосується майбутнього розвитку бізнесу, Україна виділяється як оптимальний напрямок. В першу чергу це пов'язано з великою кількістю кваліфікованих професіоналів, які володіють досвідом для вирішення навіть найскладніших проєктів.

Крім того, інвестори мають вигідні можливості для створення своїх виробничих потужностей у індустріальних парках, а також можуть співпрацювати

зі спеціалізованими компаніями, які контролюють розвиток цих парків і беруть на себе роль менеджерів компаній.

Для впровадження систем розумного міста необхідно залучити громадян і різні зацікавлені сторони, включаючи уряди, органи державної влади та бізнес. Значення міст і урядів у житті окремих громадян, які можуть стати користувачами смарт-технологій, зараз розглядається [22]. Застарілі підходи більше не ефективні, і існує потреба в охопленні та розвитку нових, широко автоматизованих систем.

Для цього вкрай важливо заохочувати формування ініціативних груп та організацій, які можуть розробляти інноваційні моделі функціонування сучасних міст. Крім того, створення інноваційних інституцій є необхідним для стимулювання нових досягнень, спрямованих на збереження екосистем та підвищення комфорту та безпеки громадян. Важливо залучати представників інфраструктури міста до розробки, фінансування та реалізації ініціатив, спрямованих на інтеграцію систем розумного міста.

Також має бути забезпечена політична підтримка відповідних проєктів та їх інтеграція в суспільство. Для сприяння впровадженню інноваційних технологій необхідно створити координаційний орган та спеціалізовану систему планування прийняття рішень.

Крім того, слід прийняти взаємопов'язаний та інтегрований підхід, щоб охопити якомога більше аспектів соціального життя міста. У багатьох країнах світу створено центри надання адміністративних послуг, які задовольняють потреби громадян і бізнесу в оформленні, підготовці або отриманні великого обсягу документів. Ці системи покладаються на централізовані бази даних і використовують різні програми для взаємодії з користувачами через веб-інтерфейси.

Сфера електронного урядування може отримати величезну користь від революційного потенціалу технології блокчейн [21]. Забезпечуючи найвищу безпеку інформації, дані, що зберігаються в системі, перевершують надійність традиційних паперових документів, прикрашених підписами чи печатками.

За допомогою смарт-контрактів можна автоматизувати маніпулювання даними та встановити алгоритми для керування їх виконанням на основі заздалегідь визначених правил. Однак реалізація цих проєктів залишається складною через різні юридичні міркування. Тим не менш, експерти впевнені, що подолання цих перешкод – лише питання часу.

Оптимізації використання природних ресурсів та аналізу споживання води та електроенергії можна досягти шляхом повної модернізації інженерних систем. Багато міст у всьому світі запровадили систему реагування на попит на електроенергію, яка ефективно зменшує споживання електроенергії в періоди пікового навантаження.

Користувачі, які підключаються до цієї системи, мають право на заохочувальні знижки. Ця програма доступна як для фізичних осіб, так і для компаній, включаючи комерційні організації та галузі. Яскравим прикладом успішного управління попитом на енергію є Wal-Mart у Сполучених Штатах, який став лідером у цій галузі завдяки впровадженню інтелектуальних систем вимірювання у своїх магазинах [32].

Відповідно до заданого алгоритму система енергоменеджменту (EMS) реагує на сигнали про необхідність зниження навантаження. Враховуючи різні параметри конкретного приміщення, EMS впливає на системи вентиляції та кондиціонування, а також на освітлювальне та холодильне обладнання.

Основна увага зосереджена на вдосконаленні транспортування та доставки вантажів, наразі розробляються численні проєкти, які ще не реалізовані в будь-якій точці світу. Вкрай важливо розглянути питання про використання передових технологій, у тому числі використання високошвидкісних вакуумних поїздів.

На передньому краї транспортних інновацій лежить Hyperloop One, далекоглядний проєкт, який має на меті революціонізувати подорожі завдяки своєму високошвидкісному вакуумному поїзду. Завдяки потужності магнітів і потужних вентиляторів алюмінієві капсули рухаються по трубопроводу з неймовірною швидкістю. Наразі проєкт знаходиться на стадії розробки, і він

успішно досяг стадії робочого прототипу. Примітно, що Hyperloop One зібрав вражаючі 141 мільйон доларів інвестицій, що свідчить про його багатообіцяючий потенціал [21].

Компанія Amazon взяла на себе лідерство в застосуванні дронів для доставки через свій пілотний проєкт Prime Air. Наразі проєкт знаходиться на стадії тестування, максимальна вантажопідйомність становить 2,4 кг. Однак існують певні обмеження, з якими стикаються технології повітряного транспорту, як-от дотримання правил повітряного руху, вирішення проблем, пов'язаних із густонаселеними районами, і запобігання несанкціонованому перехопленню дронів.

Незважаючи на ці проблеми, DHL очікує значного зростання галузі протягом наступних п'яти років. Точна сума інвестицій у цей новаторський проєкт залишається невідомою. Крім того, за оцінками DHL, трубчасті логістичні системи, які включають трубопровідний і тунельний транспорт, будуть впроваджені в найближчому майбутньому, протягом наступних п'яти років або трохи пізніше.

Потенціал для співпраці між Україною та Республікою Корея є значним, зокрема у сферах хмарних технологій, штучного інтелекту, наноелектроніки та нанобезпеки. Ці сфери мають велике значення для майбутнього розвитку, особливо враховуючи велику кількість висококваліфікованих ІТ-фахівців.

Сфера співпраці виходить за рамки простої співпраці та охоплює стратегії для передбачення потенційних ризиків для енергетичних мереж. Одна з таких стратегій передбачає використання цифрових двійників для ефективного моніторингу та налаштування енергетичні системи. У травні 2023 року було офіційно розпочато переговори між Європейською Комісією та Республікою Корея, спрямовані на встановлення участі Кореї в Horizon Europe, відомій ініціативі ЄС з досліджень та інновацій [45].

Ця розробка відкриває унікальну перспективу для країн із величезними науково-технічними можливостями за межами географічних меж Європи, включаючи Україну.

Отже, вкрай важливо взяти до уваги новаторські зусилля Європейської Комісії щодо підтримки українських дослідників та інноваторів:

1. Київський офіс Horizon Europe пропонує допомогу у розвитку науково-інноваційної співпраці
2. Європейська рада з інновацій надає підтримку глибокій технічній спільноті України [41]
3. Громадський центр Європейського інституту інновацій та технологій (EIT) активно бере участь у різноманітних ініціативах.

ВИСНОВКИ

На сучасному етапі розвитку міжнародних економічних відносин, Україна визнає важливість розширення торговельно-економічного співробітництва з країнами Азійсько-Тихоокеанського регіону, зокрема з Республікою Корея.

У роботі ми висвітлили місце регулювання зовнішньоекономічних відносин і сприяння експортно-імпортній діяльності у світових процесах. Завдяки запровадженню надійної законодавчої бази та забезпеченню підтримки та захисту суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності уряд має можливість сприяти сприятливому середовищу для розвитку такої діяльності та підвищення конкурентоспроможності вітчизняних виробників.

Розглядаючи види, форми та принципи зовнішньоекономічної діяльності, ми виявили, що основними інструментами зовнішньоекономічної співпраці в Україні є державна програма підтримки експорту та програма розвитку малого та середнього підприємництва. Ці програми пропонують фінансову та консультативну допомогу українським експортерам, малим і середнім підприємствам, які займаються зовнішньоекономічною діяльністю.

Далі оцінюючи стан торговельно-економічних відносин України та Південної Кореї встановили, що У 2021 році Республіка Корея отримала експорт з України на загальну суму 237,22 млн доларів, що на 20,9% менше, ніж у попередньому році. Імпорт корейських товарів в Україну сягнув загальної вартості \$524,28 млн, що вказує на зниження на 24,5% порівняно з попереднім 2021 роком. У 2022 році відчутний приплив імпорту з Республіки Корея в Україну. Основу імпорту, як і минулого року, становлять транспортні засоби, машини та обладнання, готова продукція легкої промисловості та сировина.

Аналізуючи торговельно-економічних відносин України та Південної Кореї очевидними є взаємні переваги поглиблення співпраці в аграрній сфері між Україною та Південною Кореєю. Україна має можливість отримати інвестиційні можливості та вихід на неосвоєні ринки, а Південна Корея може забезпечити

Україну першокласною пшеницею. На жаль, закриття Миколаївського порту є прямим наслідком російської агресії.

Також ми проаналізувати, що економічне партнерство між Україною та Південною Кореєю базується на стратегічному аспекті транспортної галузі. Залучення Республіки Корея до відновлення України зробить вагомий внесок у відновлення країни та покращення життя її народу. Одним із відомих проєктів є «Генеральний транспортний план Київської області», метою якого є створення комплексної транспортної структури для регіону.

Говорячи про вплив війни на економічне співробітництво між Україною та Республікою Корея, неможливо не згадати, що Займаючи рішучу позицію проти жорстокої агресії Росії щодо України, Республіка Корея запровадила санкції 28 лютого 2022 року. Ці заходи включали введення експортних обмежень щодо країни-агресора. Намагаючись чинити тиск на Росію, уряд Південної Кореї ввів санкції проти трьох життєво важливих секторів російської економіки. По-перше, південнокорейським банкам і фінансовим установам тепер заборонено брати участь у будь-яких операціях із сімома великими російськими банками, які потрапили під санкції. Крім того, південнокорейським інвесторам більше не дозволяється інвестувати в нові російські державні облігації, що обмежує доступ Росії до капіталу. Намагаючись приєднатися до глобальних санкцій, Південна Корея зробила крок, відключивши кілька російських банків від системи SWIFT, тим самим перешкоджаючи їхній можливості здійснювати міжнародні перекази.

Оцінюючи проблеми та перспективи розвитку торговельно-економічних відносин України та Республіки Корея відмітимо, що Орієнтовна вартість відновлення України після війни становить приголомшливі 750 мільярдів доларів США. Під час нещодавньої зустрічі з представниками південнокорейського уряду та бізнес-сектору президент Володимир Зеленський запросив південнокорейські компанії брати активну участь у зміцненні та розширенні різних транспортних секторів, таких як атомна та відновлювана енергетика, машинобудування, виробництво автомобілів.

Накінець ми оцінили та спрогнозували інноваційні можливості та перспективи у співробітництві між Україною та Республікою Корея і дійшли висновку, що досвід корейських компаній у виконанні інфраструктурних проєктів широко визнаний. Саме тому для України вкрай важливо залучити їх до процесу відбудови нації після війни. Вже є корейські інвестори, які розглядають потенціал для співпраці в багатьох секторах економіки. Зокрема, Lotte E&C та Hyundai Engineering заявили про своє бажання співпрацювати над проєктами, пов'язаними з відродженням міської інфраструктури, а також спільними підприємствами в паливній та хімічній промисловості.

Потенціал розвитку зеленої металургії в нашій країні привернув увагу POSCO International. Відома як одна з найпродуктивніших металургійних компаній у світі, південнокорейська компанія POSCO знаходиться в авангарді ефективності. Початок корейської сталеливарної промисловості можна простежити до гострої суперечки між корейцями та американцями щодо стратегії економічного розвитку.

Вцілому, економічне та торговельне партнерство між Україною та Республікою Корея переживає стрімке зростання та має величезний потенціал для подальшого розвитку. У 2022 році загальний обсяг торгівлі досяг вражаючих 761,5 мільйона доларів США. Україна експортує переважно зернові культури, хімічну продукцію, жири та олії, а імпортує транспортні засоби, оптичні прилади та обладнання. Потенціал для плідної співпраці між Україною та Республікою Корея величезний. Завдяки спільним зусиллям ці дві нації можуть досягти значних успіхів у економічному зростанні та підвищити добробут своїх відповідних народів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Berislavska O.I., Nakonechnyi O.M., Piasets'ka M.G. "International settlements and currency transactions- Kyiv: Center for Educational Literature, 2019. – 312 p.
2. Bevzyuk V. F. Organization of export and import operations at the enterprise and ways to improve them / V. F. Bevzyuk. – Scientific Society of Ivan Kushnir [Electronic resource] – Access mode URL: <https://cutt.ly/Iw7kRcnx>
3. Boyko, A.V. Organization of foreign economic activity of enterprises: training. Posab ./A.V. Boyko, A.N. Kovalenko. - -th kind, reworking. and additional. - K.: KNEU, 2022. - 320 s.
4. Duns kaya A. Export and import activity of Ukraine // Foreign trade: economics, finance, law. – 2020. – No. 3. – P. 36-46.
5. Export and import of Ukraine [Electronic resource]. Financial portal of the Ministry of Finance. – Access mode URL: <https://cutt.ly/Hw7kRpcN>
6. Filippenko A. S. International economics: a creative textbook for a new generation / A. S. Filippenko // Scientific Bulletin of the Diplomatic Academy of Ukraine. - 2019. - Issue 22(3). - P. 260-261.
7. Foreign economic activity: enterprise-region: textbook for higher education institutions / ed. by Yu. G. Kozak; [author: Yu. G. Kozak et al.]. - 6th ed., revised and added. - K. : Center for Educational Literature, 2019. - 292 p.
8. Foreign economic operations and contracts: Textbook. / V. V. Kozik, L. A. Pankova, Ya. S. Krpyak, O. Yu. Grigoriev, A. O. Bosak. - 2nd ed. - K. : Center for Educational Literature, 2020. - 608 p.
9. Husak, T. V. Organization of the import process at the enterprise: theoretical and practical aspects: dis. ... cand. econ. sciences: 08.00.04 / Husak Tetyana Viktorivna. - Kyiv, 2022. - 240 p.

10. International economic relations: textbook / ed. by A. P. Golikov, O. A. Dovgal. – Kh. : KhNU named after V. N. Karazin, 2019. – 464 p.
11. International economy and international economic relations: digest. Issue 8. [Electronic resource] / Nat. University of Food Technology, Scientific-technical library; prepared by O. V. Olabode. – Kyiv, 2019. – 19 p.
12. K.N. Vladimirov Customs regulation: Textbook. - 2nd edition - Kherson: Oldi-plus. / K.N. Vladimirov, V.Yu. Bardachova. — 2019. — 336 p.
13. Kovalenko, O.M. Organization of foreign economic activity of enterprises: training. Posib . /O.M. Kovalenko. - -th kind, reworking. and additional. - K.: KNEU, 2021. - 280 s.
14. Kozak Yu. G. International trade: textbook / Yu. G. Kozak, N. S. Logvinova, N. V. Putilova et al. - 5th ed., revised and added. - Kyiv: Center for Educational Literature, 2019. – 272 p.
15. Krylova N. V. Management of international trade operations. Text book. – K.: Center for Educational Literature, 2021. – 354 p.
16. Mahbubur, Rakhman, Viktoriia Yevtushenko, and Dmytro Rudas. "Foreign economic activity of Ukraine with EU countries." Market Infrastructure, no. 47 (2020). URL: <https://cutt.ly/Fw7kE0Jo>
17. Official website of the State Customs Service of Ukraine - access mode URL: <https://cutt.ly/Ew7kEZi5>
18. Olena Baula та Sarzhan Y. "Зовнішньоекономічна діяльність як фактор впливу на валютне котирування". Economic forum 1, № 1 (13 березня 2022): 80–89. URL: <https://cutt.ly/Pw7kEAfJ>

19. Ponomarenko, O. M., & Ponomarenko, K. O. (2021). Organization of the import process at the enterprise: modern trends and methods. *Economics and enterprise management*, 4(73), 123-129.

20. Prikhodko, L.V. Organization of foreign economic activity of enterprises: training. Posab ./L.V. Prikhodko, A.V. Prikhodko. - K.: KNEU, 2022. - 240 s.

21. S., Kubiv, and Fedyuk V. "Analysis and evaluation of factors affecting the development of foreign economic activity of agrocltural sector enterprises." *Scientific Bulletin of Kherson State University. Series Economic Sciences*, no. 40 (December 24, 2020): 25–29. URL: <https://cutt.ly/ow7kEn1z>

22. State Statistics Service of Ukraine [Electronic resource]. – Access mode URL: www.ukrstat.gov.ua

23. Svetly, O.V. Organization of foreign economic activity of enterprises: training. Posab ./O.V. Svetly. - K.: KNEU, 2021. - 260 s.

24. Tsyurina N. M. Foreign economic activity of enterprises: textbook. for students of higher educational institutions / N. M. Tsyurina, N. S. Karvatska // Ministry of Education and Science, Youth and Sports of Ukraine. – K.: Center for Educational Literature, 2019. – P. 238–243.

25. Ukraine (UKR) and South Korea (KOR) Trade | The Observatory of Economic Complexity. The Observatory of Economic Complexity. URL: <https://cutt.ly/3w7kxSwq> (date of access: 29.02.2024).

26. V., Fomishyna, Plyaskina A., Fedorova N., and Rezanov M. "The influence of the external environment of host countries on managerial decisions on commodity export of business units." *Scientific Bulletin of Kherson State University. Series Economic Sciences*, no. 45 (March 30, 2022): 5–13. URL: <https://cutt.ly/8w7kWngv>

27. Vasylieva, Nataliia Viktorivna, Oleksandra Illivna Vasylieva та Sergii Mykhailovych Prylipko. "Державне управління розвитком експортного потенціалу підприємств країн східного партнерства". Дніпровський науковий часопис публічного управління, психології, права, № 3 (12 листопада 2021): 17–22. URL: <https://cutt.ly/kw7kWz8d>

28. Бужимська, Катерина Олександрівна, та Ірина Михайлівна Царук. "Формування та розвиток системи контролінгу на промислових підприємствах". Економіка, управління та адміністрування, № 1(95) (12 березня 2021): 3–7. URL: <https://cutt.ly/8w7kWjuD>

29. Бурденко, Ірина Миколаївна, Ирина Николаевна Бурденко, Ігуна Миколаївна Burdenko, А. О. Капленко та Є. С. Устик. "Проблеми оцінки людського капіталу в Україні та запозичення досвіду інших країн світу". Thesis, Сумський державний університет, 2019. URL: <https://cutt.ly/Uw7km9QQ>

30. Вітко Ю. Д. Морфологічний аналіз сутності поняття "зовнішньоекономічна діяльність підприємств". Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України. Серія "Економіка, аграрний менеджмент, бізнес". 2019. Вип. 249. С. 101–109.

31. Вовк, М. В. "Управління якістю продукції в системі забезпечення конкурентоспроможності підприємства". Herald of Lviv University of Trade and Economics Economic sciences, № 63 (1 жовтня 2021): 52–56. URL: <https://cutt.ly/Kw7kmXoH>

32. Дацко, К. П., та О. А. Теличко. "Антикорупційний комплаєнс в управлінні бізнесом". Знання європейського права, № 4 (11 лютого 2021): 59–62. URL: <https://cutt.ly/Bw7kmYLL>

33. Дашко І. М. "Антикризове управління в системі забезпечення конкурентоспроможності підприємства". Економічний форум 1, № 1 (10 лютого 2020): 70–77. URL: <https://cutt.ly/rw7kmklk>

34. Кругляк, Григорій Олексійович. "Дослідження ролі інноваційних технологій в управлінні підприємствами готельно-ресторанного господарства". Economic and food security of Ukraine, № 3-4 (6 березня 2019): 58–64. URL: <https://cutt.ly/uw7kmy8P>

35. Круш, Я. А. "Міжнародна торгівля в зовнішньоекономічній діяльності підприємства". Master's thesis, Сумський державний університет, 2019. URL: <https://cutt.ly/Dw7kn83i>

36. Магіря Н. М., Капацина К. В. Зовнішньоекономічна діяльність в умовах технобалізму. Гуманітарний та інноваційний ракурс професійної майстерності: пошуки молодих вчених. 2022. С. 186–189. URL: <https://cutt.ly/fw7knBrJ>

37. Макогон Ю. В. Зовнішньоекономічні зв'язки України та залучення інвестицій / Ю. В. Макогон // Стратегічні пріоритети. – 2019. – № 3 (8). – С. 208–218.

38. Матвеев М. Е. Регулювання зовнішньоекономічної діяльності : навч. посіб. / М. Е. Матвеев, І. І. Дідович. – Київ : ВД "Професіонал", 2019. – 192 с

39. Менеджмент зовнішньоекономічної діяльності : навч. посіб. / за ред. І. І. Дахна. – Київ : ДП "Видавничий дім «Персонал» ", 2022. – 287 с.

40. Минич, Юлія, та Юлія Суржик. "Впровадження екологічного менеджменту на підприємствах". Молодий вчений, № 9 (97) (30 вересня 2021): 57–60. URL: <https://cutt.ly/Iw7knARq>

41. Мілаш, Вікторія. "Законодавчі дефініції термінів “зовнішньоекономічна діяльність” і “зовнішньоекономічний договір”: подальший розвиток чи

поглиблення дефекту". Право України, № 2019/08 (2019): 195. URL: <https://cutt.ly/Bw7knmV2>

42. Мочерний С. В. Економічна енциклопедія : у 3-х томах. Т.3 / [Редкол. : С. В. Мочерний (відп. ред.) та ін.]. – Київ : Видавничий центр "Академія", 2020. – 864 с.

43. Несторишен, І. В., В. А. Туржанський та І. Г. Бережнюк. "Іновації у митному законодавстві України". Митна безпека, № 4 (4 березня 2021): 66–76. URL: <https://cutt.ly/tw7kb5uX>

44. Отенко, В. І., О. В. Птащенко, К. Ю. Корсунова та Д. М. Карталія. "Вплив експортної переорієнтації України на діяльність підприємств: маркетингові та управлінські аспекти". Вісник Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля, № 6 (270) (10 листопада 2021): 121–24. URL: <https://cutt.ly/3w7kbNxZ>

45. П'ятницька, Г. Т., М. Б. Шевчун та К. В. Яцишина. "Інформаційне забезпечення управління якістю логістичних процесів підприємства торгівлі: визначення та організація". Herald of Lviv University of Trade and Economics Economic sciences, № 61 (22 грудня 2020): 18–26. URL: <https://cutt.ly/ow7kbJJv>

46. Павленко, А. С. "Удосконалення форм та методів зовнішньоекономічної діяльності суб'єктів підприємницької діяльності в Україні". Master's thesis, Сумський державний університет, 2020. URL: <https://cutt.ly/Qw7kbYa3>

47. Полях, Катерина, та Сергій Курочка. "Огляд перспектив застосування нових методів та інструментів управління в епоху цифрової економіки". Impatto dell'innovazione sulla scienza: aspetti fondamentali e applicati. European Scientific Platform, 2020. URL: <https://cutt.ly/Aw7kbjzM>

48. Посольство України в республіці Корея. Торговельно-економічне співробітництво. Вебсайт. URL: <https://cutt.ly/hw7kbavm>

49. Про зовнішньоекономічну діяльність : Закон України № 959-XII від 16.04.1991 // Відомості Верховної Ради України. – 1991. – № 29. – Ст. 377.

50. Псюк, Михайло Олександрович. "Державне регулювання та координація участі України в міжнародних організаціях аерокосмічного профілю". Економіка, управління та адміністрування, № 1(95) (12 березня 2021): 66–68. URL: <https://cutt.ly/Ew7kbquj>

51. Пучков, Арсен Русланович. "Ринок послуг в Україні: перехід від індустріального до туристичного напрямку розвитку країни". Магістерська робота, 2020. URL: <https://cutt.ly/Ow7kv0A7>

52. Свідерська А. Поняття та класифікація ризиків у зовнішньоекономічній діяльності підприємства / А. Свідерська // Галицький економічний вісник. – 2023. – № 3. – С.113–121.

53. Тюріна Н. М. Зовнішньоекономічна діяльність підприємства [текст] : навч. посіб. / Н. М. Тюріна, Н. С. Карвацька. – Київ : Центр навчальної літератури, 2022. – 408 с.

54. Філіпова І. А. Сучасні зовнішньоекономічні зв'язки / І. А. Філіпова. – Миколаїв : МДТУ, 2021. – 159 с.

55. Фінансовий портал. — вебсайт. Режим доступу URL:<https://cutt.ly/Dw7kvZ4O>

56. Цифрова економіка : збірник матеріалів II Національної науково-методичної конференції. Chair Д. Г. Лук'яненко. КНЕУ, жовтень 2019. URL: <https://cutt.ly/Jw7kvfex>

57. Ціолковська С. І. Зовнішньоекономічна діяльність підприємств агробізнесу : автореф. дис. ... канд. екон. наук. Львів, 2019. 20 с.
58. Шацька З. Я., Альохіна В. І. Зовнішньоекономічна діяльність як об'єкт економічної безпеки підприємств : thesis. 2020. URL:<https://cutt.ly/Rw7kvY7R>
59. Шулський М. Г., д.е.н., професор. "Експортно-імпортна діяльність суб'єктів господарювання Львівщини". Економічний форум 1, № 2 (17 травня 2020): 8–17. URL: <https://cutt.ly/Sw7kc2NK>
60. Ющенко, Надія. "Інвестування в енергоефективність та інтелектуалізацію систем управління енергоспоживанням як складові на шляху до кліматично нейтральної економіки України". Specialized and multidisciplinary scientific researches. European Scientific Platform, 2020. URL:<https://cutt.ly/kw7kcLKj>
61. Яковенко, Є. О., та В. С. Смирнова. "Зовнішньоекономічна торговельна політика України під час запровадження карантинних обмежень". Актуальні проблеми держави та права, № 85 (14 серпня 2020): 265–70. URL: <https://cutt.ly/Vw7kcAe2>
62. Яковлєв А. В. Удосконалення методів визначення ефективності зовнішньоекономічної діяльності / А. В. Яковлєв // Фінанси України. – 2019. – № 9. – С. 28–34.
63. Яремко, І. Й. "Економічний інструментарій в управлінні фінансово-економічною стійкістю сучасних торговельних підприємств". Herald of Lviv University of Trade and Economics Economic sciences, № 61 (22 грудня 2020): 12–17. URL: <https://cutt.ly/Jw7kcTs7>

Огляд зарубіжної літератури**1. EU-South Korea international cultural relations in the twenty-first century: an overview(Asia Europe Journal), №1, p.300, 2023y.**

The EU-South Korea cultural relations have intensified in the past few decades. Since the signing of free trade deal between two parties in 2010, the Korean public perception of the EU has positively evolved. Both parties initiated a protocol on cultural cooperation under the EU-RoK free trade agreement where particular emphasis was placed on the collaboration of audio-visual sector. The main part of this paper has three sections. The first section refers to EU cultural policy and diplomacy. In order to explain the EU's cultural presence in South Korea, this paper addresses European cultural exports to South Korea and the South Korean perception of the EU. The following part discusses South Korean policy orientation and diplomacy regarding culture. By introducing the statistical data on Hallyu contents export to Europe, one can understand the current situation of Hallyu expansion in Europe. Also, the European perception of Hallyu is included. Since EU cultural diplomacy worldwide still has a national dominance, the following section discusses four national EU cases—France, Poland, Sweden, and Italy—to illustrate the types of EU-South Korea ICR.

2. Trade and economic cooperation between Ukraine and the Republic of Korea: state and prospects(Board of the "CONSENSUS"), №1, 2023y.

The article analyzes trade and economic cooperation between Ukraine and the Republic of Korea. Statistical data on trade in goods and services between states testify to the uneven balance of foreign economic relations today.

The purpose of the article is to outline the state and prospects for the development of trade and economic cooperation between Ukraine and the Republic of Korea. The study of cooperation in this area allows us to single out the factors that hindered the development of the existing trade and economic potential of Ukraine. The lack of an interstate agreement on free trade between countries, insufficient amount of investments, low quality of information about markets, lack of relevant legal framework for protection of investments and intellectual property, difficulty of access to the South Korean market due to a number of regulatory barriers appears as an obstacle.

3. Ukraine, South Korea consider creating association for inter-parliamentary ties

Ukraine and South Korea are considering the possibility of creating an association for Ukrainian-Korean inter-parliamentary ties. The press service of the Ukrainian Foreign Affairs Ministry announced this in a statement. Ukraine's Ambassador to South Korea Volodymyr Belashov and the Korean National Assembly's Secretary-General Park Kye Dong discussed creation of the association on March 27.

They also discussed ways of stepping up inter-parliamentary ties between the two countries, including a visit to Ukraine by Park on April 3-5, the progress of the preparation for a visit to South Korea by Parliament Speaker Volodymyr Lytvyn, and sharing of experience on foreign policy and legislative issues between the two countries' parliaments.

4. The Russia-Ukraine War and Its Impact on the Food Security of Korea, China, and Japan: A CGE Approach

In 2021, Ukraine and Russia exported 12% and 17% of the world volume of wheat, which is a significant grain manufacturers and exporters. However, Russia's invasion of Ukraine had a strong impact on wheat production in Ukraine and trade. In this regard, this study examines the impact of the Russian invasion of Ukraine on global nutrition security using a computational general equilibrium approach. The study used the GTAP global multi-sectoral standard model, in particular. The study shows several effects: real GDP decreases in Ukraine, Russia, Turkey, India and Georgia, while in countries such as Egypt, Turkey, Azerbaijan, India, Korea and Japan, this experience has decreased economic welfare. The ongoing conflict makes it difficult to assess the long-term consequences for global nutrition security. Policymakers are advised to monitor closely, implement strategies to mitigate disruptions, and facilitate international cooperation to mitigate negative impacts on trade, the economy and food security, in particular countries that are heavily dependent on Ukrainian wheat exports, such as Egypt, Turkey, Mongolia, Georgia and Azerbaijan.

5. The Trade Effect of Economic Sanctions: Evidence from the 2022 Russia–Ukraine Conflict (IDE DISCUSSION PAPER), № 857, p.25, 2022y.

This study investigates the trade effects of the 2022 Russia–Ukraine war. We examine monthly data on bilateral trade between 40 countries and their 220 partner countries from January 2021 to May 2022. Estimating a gravity-type equation for this monthly dataset, we investigate how several key players, including the Western countries, China, and India, change their trade after February 2022. Our main findings are summarized as follows. On average, Western countries' exports to and imports from Russia did not change significantly because some of them that have greater reliance on trade with Russia increased their trade with Russia. Nevertheless, the precision machinery industry found a significant decrease in the Western countries' exports to Russia. Moreover, we found significant changes in the Western countries' trade with Belarus and Ukraine in addition to those in Russia's trade with China and India.

6. Boyko, A.V. Organization of foreign economic activity of enterprises: training. Posab . /A.V. Boyko, A.N. Kovalenko. - -th kind, reworking. and additional. - K.: KNEU, 2022. - 320 s.

In the conditions of the digital economy and integration in the international space, the management of business processes and the formation of a rational sequence of planning such activities

are becoming increasingly important for enterprises engaged in export-import activities. The authors investigated the features of business process management of an industrial enterprise and their export-import activity management features. For example, key indicators of efficiency and indicators of productivity of business process of the industrial enterprise, to investigate tendencies of export-import activity of the industrial enterprises are considered. The study allowed to offer tools for business process management and export-import activities of industrial enterprises in the digital economy, namely the Algorithm for the formation of the market strategy of the enterprise to begin the implementation of the export-import activity, the indicator of the integrated economic effect from the export-import activity and the Scenario of management of export-import activity of industrial enterprises in interrelation with the management of business processes, which are used as a basis for strategic and operational planning, and later will be used to control plans.

7. Husak, T. V. Organization of the import process at the enterprise: theoretical and practical aspects: dis cand. econ. sciences: 08.00.04 / Husak Tetyana Viktorivna. - Kyiv, 2022. - 240 p

The article clarifies the meaning of the concept of organizational and economic mechanism of foreign trade operations of the enterprise. The main features and constituent elements of formation of organizational and economic mechanism of foreign trade operations of the enterprise are characterized. The directions of improvement of the organizational and economic mechanism of foreign trade operations of the enterprise are substantiated.

According to the Law of Ukraine “On Foreign Economic Activity”, import (import of commodities) — is purchase (including payment in non-monetary form) of commodities by Ukrainian economic entities engaged in foreign economic activity from foreign economic entities with or without delivery of these commodities to the territory of Ukraine, including purchase of commodities for own consumption by establishments and organizations of Ukraine, located beyond it.

8. S., Kubiv, and Fedyuk V. "Analysis and evaluation of factors affecting the development of foreign economic activity of agro-cultural sector enterprises." Scientific Bulletin of Kherson State University. Series Economic Sciences, no. 40 (December 24, 2020): 25–29

The development of foreign economic activity in the conditions of protectionist measures on the domestic markets of Ukraine is one of the main directions of increasing the level of competitiveness of domestic enterprises in the agrarian sector. Entering markets with a high level of competition and widespread use of modern technologies creates opportunities for gaining new experience and knowledge, which can be key factors in the company's success in the future. The article analyzes the dynamics of export-import operations in the field of agricultural products, a classification of factors that influence the development of this industry was formed, and which, unlike others, is based on taking into

account the importance of these factors, which allows you to build an exhaustive list of them by discarding those factors whose influence is not significant and taking into account those of them whose influence is not can be ignored, since they can play a decisive role in ensuring a certain level of success of domestic agrarian enterprises on international markets.

9. Ponomarenko, O. M., & Ponomarenko, K. O. (2021). Organization of the import process at the enterprise: modern trends and methods. Economics and enterprise management, 4(73), 123-129.

The article clarifies the meaning of the concept of organizational and economic mechanism of foreign trade operations of the enterprise. The main features and constituent elements of formation of organizational and economic mechanism of foreign trade operations of the enterprise are characterized. The directions of improvement of the organizational and economic mechanism of foreign trade operations of the enterprise are substantiated. Keywords: import operations management, function of.

According to the Law of Ukraine “On Foreign Economic Activity”, import (import of commodities) — is purchase (including payment in non-monetary form) of commodities by Ukrainian economic entities engaged in foreign economic activity from foreign economic entities with or without delivery of these commodities to the territory of Ukraine, including purchase of commodities for own consumption by establishments and organizations of Ukraine, located beyond it.

10. V., Fomishyna, Plyaskina A., Fedorova N., and Rezanov M. "The influence of the external environment of host countries on managerial decisions on commodity export of business units." Scientific Bulletin of Kherson State University. Series Economic Sciences, no. 45 (March 30, 2022): 5–13

The article examined the influence of the external environment on the logistics activities of retail trade enterprises of Ukraine, determined external factors of logistics activities of retail trade enterprises, substantiated indexes of their evaluation. It analyzed the volume and composition of consumer demand, the development of the market of logistics services in Ukraine, efficiency of logistics activities and the state of competition in the retail market. It also diagnosed the decrease in the efficiency of logistics activities of retail trade enterprises and the high level of its dependence on the factors of environment

ДОДАТОК Б

Annotation

Kozarenko P.E. “ Foreign economic activity of Ukraine in long-term cooperation with the Republic of Korea ”. Manuscript. Qualifying bachelor's thesis on specialty 292 "International economic relations", 2024y.

The paper analyzes the theoretical foundations and principles of Ukraine's foreign economic activity in long-term cooperation with the Republic of Korea. The author analyzes the conditions, factors and mechanisms of the development of foreign economic activity of Ukraine in cooperation with the Republic of Korea. The author made an attempt to reveal the peculiarities and prospects of Ukraine's foreign economic activity in cooperation with the Republic of Korea.

A separate part of the article is devoted to the peculiarities of the assessment of long-term cooperation between Ukraine and the Republic of Korea. The author tries to determine the economic cooperation between Ukraine and the Republic of Korea in the transport industry.

After conducting this research, the author came to the conclusion that working together in this field not only allows for the exchange of cultural experiences, but also opens the door for joint production and audience expansion. The use of Korean film production opens up an opportunity for public diplomacy, promoting cultural exchange and improving mutual understanding between nations. On the basis of the work, the author formulated recommendations regarding opportunities and prospects Innovative opportunities and prospects in cooperation between Ukraine and the Republic of Korea.

Key words: export, export policy, government measures.

Year: 2024

Ім'я користувача:
Міжнародного менеджменту Олійник Вікторія

ID перевірки:
1016208061

Дата перевірки:
24.04.2024 10:27:41 EEST

Тип перевірки:
Doc vs Internet + Library

Дата звіту:
24.04.2024 10:34:55 EEST

ID користувача:
100005721

Назва документа: Козаренко П.Є.Зовнішньоекономічна діяльність між Україною та Республікою Корея

Кількість сторінок: 66 Кількість слів: 14734 Кількість символів: 117152 Розмір файлу: 268.84 KB ID файлу: 1015979066

8.48% Схожість

Найбільша схожість: 2.18% з Інтернет-джерелом (<http://osvita.ua/vnz/reports/international-relations/19354>)

8.24% Джерела з Інтернету	356	Сторінка 68
5.08% Джерела з Бібліотеки	297	Сторінка 71

0% Цитат

Вилучення цитат вимкнене

Вилучення списку бібліографічних посилань вимкнене

0% Вилучень

Немає вилучених джерел

